

VISSEN

DE AHVm: ALS DE NATUUR EN VISSSEN JOUW PASSIE IS

BEGINNEN
MET FEEDEREN

EEN DAG MET
GOUDEN RANDJES

STERKE
STAALTJES

VOOR JE VISPAS en nog veel meer...

RIEN DE WOLF

Papaverweg 43 • 1032KE Amsterdam
tel 020-6361996 • www.riendewolf.nl
Ma t/m Vrij: 9:00 - 17:30
Zat: 9:00 - 17:00

HENGELSPORT MAST

Gentiaanplein 1 • 1031 AR Amsterdam
tel 020-6361101
Ma t/m Vrij: 9:00 - 18:00
Do: gesloten • Zat: 9:00 - 17:00

VERMEULEN DIERENVOEDING

Purmerplein 9 • 1023 BC Amsterdam
tel 020-6360308
www.dierenvoedingvermeulen.nl
Ma t/m Vrij: 9:00 - 17:45 • Zat: 9:00 - 16:45

HENGELSPORT LAGERWEIJ

J.J. Allanstraat 111 • 1551RC Westzaan
tel 075-6280552 • www.lagerweij-hengelsport.nl
Ma: 12:00 - 17:00 • Di t/m Zat: 09:00 - 17:00
Do: koopavond • Zon: 12:00 - 17:00

HENGELSPORT WILLEM

Joh. Huizingalaan 83 • 1065 HW Amsterdam
tel 020-6143498 • www.hengelsportwillem.nl
Ma: gesloten • Di t/m Vrij: 08:00 - 18:00
Zat: 9:00 - 17:00

HENGELSPORT 2000

Kruidenhof 10 • 1112 PS Diemen Zuid
tel 020-6948271 • www.hengelsport2000.com
Ma t/m Vrij: 10:00 - 18:00
Zat: 9:00 - 16:30

BEZOEKERSCENTRUM A'DAMSE BOS

(alleen kortlopende vergunningen)
Bosbaanweg 5 • 1182 DA Amstelveen
tel 020-5456100 • www.amsterdamsebos.nl
Di t/m Zo: 10:00 - 17:00

HANDY FISH HENGELSPORT

Kennemerstraatweg 129 • 1851 BC Heiloo
tel 072 5336961 • www.handyfish.nl
Di t/m Do: 10:00 - 19:00 • Vrij: 10:00 - 21:00
Zat: 10:00 - 18:00 • Zo: 10:00 - 17:00

DISCUS NIEUWKOOP

Kruitberghof 61 • 1104 BC Amsterdam
tel 020-6906268 • www.discus.nl
Ma: 13:00 - 18:00 • Di t/m Vrij: 09:15 - 18:00
Zat: 09:15 - 17:00

PIET VOGEL HENGELSPORT AMSTERDAM

Oude Haagseweg 47 • 1066 BV Amsterdam
tel 06-36470510
www.hengelsport-amsterdam.nl
Geopend Di t/m Zat

VAN TOL DIER XL

Wiegerbruinlaan 83 • 1422 CB Uithoorn
tel 0297-564126 • www.vantoldierxl.nl
Ma t/m Do: 09:00 - 18:00
Vrij: 09:00 - 20:00 • Zat: 09:00 - 17:00

SASKIA'S DIERENPALEIS

Dennenlaan 42 • 1161 TD Zwanenburg
tel 06 527 321 20
Di t/m Vrij: 09:00 - 18:00 • Zat: 09:00 - 17:00

0736700232735

De zorg voor onze natuur is ons blijvend aandachtspunt en dus houden we het nu even dicht bij ons thuis in het Amsterdamse...

In diervriendelijk Amsterdam wordt alleen gevist volgens de gedragscode van Sportvisserij Nederland.

In 2015 heeft in de gemeenteraad en in de media discussie plaatsgevonden over de pijnbeleving van vissen. Daarbij werd de vraag gesteld of het vissen als sport of hobby verboden moet worden. Wetenschappelijke onderzoeken zijn niet eenduidig over de pijnbeleving van vissen. De gemeente Amsterdam acht dat het eventueel verbieden van sportvisserij op nationaal niveau besloten dient te worden en streeft daarom dan ook geen verbod na. De gemeente heeft de mogelijkheid om wateren privaatrechtelijk te verpachten. In de afgelopen jaren hebben de stadsdelen pachtovereenkomsten uitgegeven aan de AHV. Wel heeft de AHV zich gecommitteerd om de bestaande pachtovereenkomsten samen te voegen waardoor er binnen de gemeente één aanspreekpunt is, die op de naleving hiervan toeziet. In de nieuwe pachtovereenkomst is opgenomen dat de AHV (blijvend) voorlichting geeft over vissen op een verantwoorde manier.

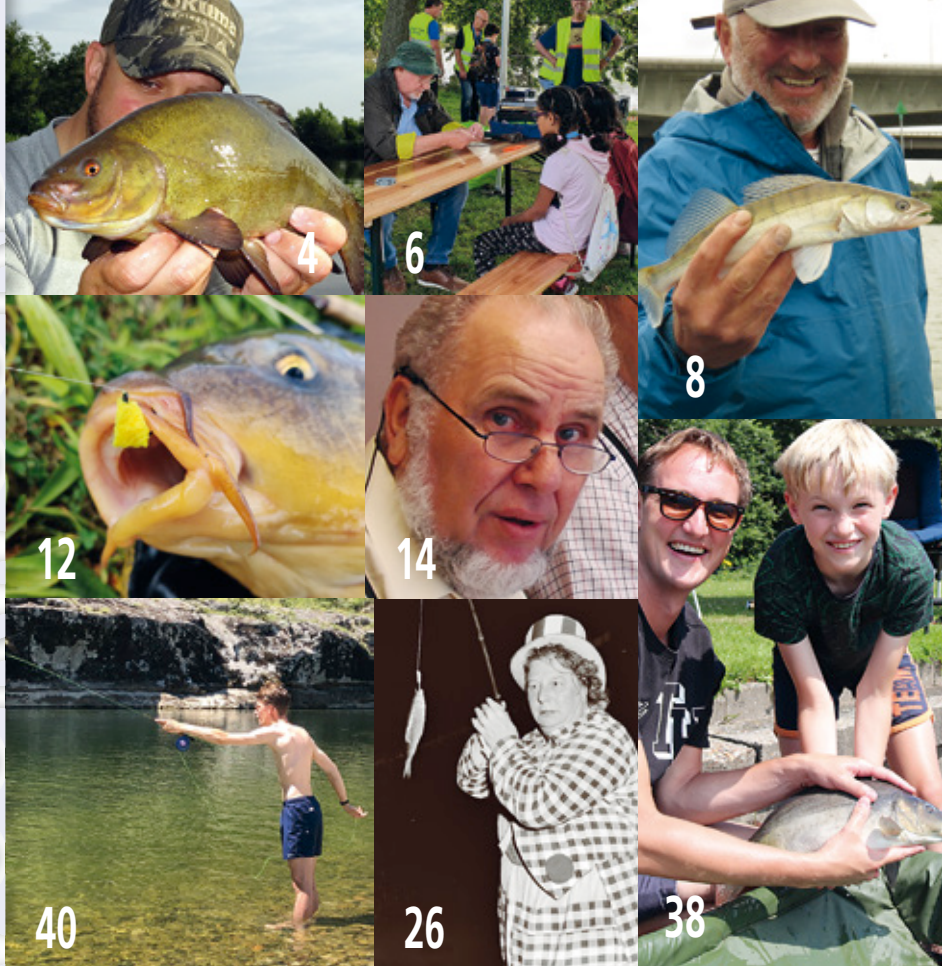
Daarnaast moet de vereniging erop toezien dat vissen op een verantwoorde wijze worden gevangen en teruggezet, dan wel gedood. Hierbij wordt de gedragscode van SN gevolgd, te weten minimalisatie van de aantasting van het welzijn van recreatief gevangen vis. Daarin staat op welke wijze met de vis moet worden omgegaan tijdens het vangen, onthaken en terugzetten. De AHV voert ook ecologisch waterbeheer uit en deelt kennis van vissen met de gemeente. De gemeente stuurt erop aan dat dit ecologisch beheer alle vissen ten goede komt, dus niet alleen de visstand die voor sportvissers interessant is. Blijvend aandacht bij onze hobby in relatie tot de zorg voor de natuur in brede zin is dus vereist. Niets bedroevender dan een melding van de Dierenambulance te ontvangen, waarbij een waterdier verstrikt is geraakt in vislijnen of met een vishaak geconfronteerd is. Blijf daarom alert op de omgeving waar je vist. De zorgplicht en de bescherming van vrijlevende dieren heeft een ander karakter dan die van gehouden dieren. Bij vrijlevende dieren gaat het over het conserveren (en waar nodig verbeteren) van een gunstige leefomgeving om op die manier soorten voor de stad te behouden.

Denk dus bij jouw vertoeven in de buitenlucht aan de woorden van oud-burgemeester Eberhard van der Laan: "Amsterdam, mooi stadje, hè"? Dát willen we toch ook zo houden!

Jaap Que
(voorzitter)

VOORWOORD

3	Voorwoord - Jaap Que
4	Beginnen met Feederen - Marcel de Ruyter
6	Een dag met Gouden Randjes - Nathalie van den Berg
8	Lekker Luilakken - Hyppo Wanders
10	Rigtalk - Herman Sentrop
12	Vliegvisserij op Karper - Felix Sens
14	Een leven in de Hengelsport - Jan Eggers
19	#Visvrouw - Nathalie van den Berg
20	Viscentrum Gehandicapten Abcoude - Gijs Nederlof
22	De Ploert - Jacob Starreveld
24	En Pierre, wat hebben ze gewonnen?
25	Cartoon - Ruben van Aêfst
26	Het Jordaanfestival - Martin van Haeften
28	Hengelsport door de jaren heen - André van Elmpt
30	Bestuursberichten - Jaap Que
31	In Memoriam Cor de Vijlder
32	Sterke Staaltjes - Joris Weitjens
34	Sportvisserij Loodvrij
36	Vissen voor Kids - Daan Rijpkema
38	Vissen op Vijvers - Gijs Nederlof
39	AHV SKP wedstrijd zomereditie - Twan Braas
40	Een zilverkleurig tafereel - Felix Sens
42	Kassakolder - Henk Peeters
44	Knopenpraat - Sjoerd Schrassen
45	De Landelijke Controleursdag - Don de Wit
46	Haken en Ogen - Andres de Rouville

INHOUD

Ook al ligt mijn hart grotendeels bij het roofvissen, zo nu en dan maak ik ook uitstapjes naar andere disciplines. Zo probeer ik mijzelf telkens weer te prikkelen om nieuwe dingen te gaan doen binnen de hengelsport en voorkom ik dat ik in een sleur terecht kom. Variëren met een andere omgeving doet mij zeer goed. Zie het als iedere keer weer starten van een nieuw project wat je dan vanaf het begin zelf helemaal invult. Dit geeft mij echt een kick en je krijgt er een onoverwinnelijk gevoel van als het je dan lukt.

TEKST MARCEL DE RIJTER FOTOGRAFIE DENNIS SCHMITT

*Vissen
zonder poespas*

MET

**BEGINNEN
FEEDEREN**

Al enige tijd volgde ik met volle belangstelling het vissen met de methodfeeder. Ik hou van simpel en niet al te veel poespas. De methodfeeder montage past dus hier perfect bij. Je kunt immers met een vrij simpele montage en niet al te veel materiaal aan de slag. Ik heb in mijn jeugd heel veel met de winkle picker gevestigd en was daar destijds ook best wel succesvol mee. De basis is mij dus wel bekend, maar ik heb natuurlijk nu wel ander materiaal nodig. Het is goed jezelf af te vragen op welke type water je gaat richten, want daar kun je het materiaal en

sessies op afstemmen. Met andere woorden vraag jezelf eerst af: "Wat is het doel?". Mijn doel en die van mijn vismaat Dennis, was overduidelijk zeelt vangen aan de method-feeder. Waterkeuze was dus snel bepaald, want wij weten allemaal dat zeelt van schoon en plantenrijk water houdt. De techniek is de method-feeder, dus kunnen wij de materialen gaan inslaan die wij nodig hebben.

YOUTUBE TUTORIAL

Social media valt vandaag de dag natuurlijk niet meer weg te denken. YouTube is al geruime tijd een prachtig platform om informatie te vergaren. Omdat ik niet echt bekend ben met de methodfeeder besloot ik wat filmpjes te bekijken die de techniek meer toelichten. Al snel vond ik diverse filmpjes waarin sportvissers hun favoriete materialen en technieken uitlegden. Ik was zeer te spreken over de filmpjes van *Matrix Fishing* en *Guru*

Behandel ze met respect.

Tackle. Een korte instructievideo van Guru Tackle laat zien hoe je een methodfeeder moet monteren en wat de aandachtspunten zijn. Op basis van wat ik gezien en geleerd heb van dit soort filmpjes heb ik een lijstje van benodigde materialen samengesteld. Met dat lijstje zijn wij naar de hengelsportwinkelier gegaan en hebben we onze materialen ingeslagen. Duur hoeft feederen overigens niet te zijn. Voor nog geen € 175,00 hadden wij al een complete feederset met alle extra materialen. Dat kan zelfs nog veel goedkoper, maar wij wilden toch wel direct voor iets degelijks gaan. Vinden wij het feederen echt leuk, dan kunnen wij later alsnog een grotere investering doen en zelfs een tweede set aanschaffen.

GEBRUIKTE MATERIALEN

Omdat wij ons richten op zeelt en dus veelal te maken hebben met klein en stilstaand water, kozen wij voor een feederhengel met een lengte van 3,30 meter en een maximaal werpgewicht van 50 gram. Een zeelt is een sterke vis, maar is prima te manen op een lichte hengel en we willen natuurlijk een mooie dril. Het molentje dat erop zit is een 4000 model met een goede slip en volgespoeld met 20/00 nylon lijn. Rek in de lijn is bij deze vorm van vissen juist een pluspunt en zeker op dit soort binnenwaterjes. De gebruikte methodfeeders zelf zijn gemiddeld 28-35 gram en wij kregen in een hengelsportzaak

van een doorgewinterde witvisser het advies een variant te gebruiken met elastiek omdat de kans op karper natuurlijk erg aanwezig is. Verder gaf hij aan bij het gebruik van pellets om die te weken naar diameter. Hierin is de stelregel, 2 mm is 2 minuten weken, 4 mm is 4 minuten weken, etc. Zo krijg je een perfecte plakkende massa waar je aasje centraal als presenteerblaadje bovenop ligt. De kant en klare onderlijntjes van Guru Tackle, het speciale aasnaaldje dat je nodig hebt om het aas aan de hair aan te brengen en de mallen om het voer te vormen zijn ten eerste aan te raden.

Daarnaast adviseer ik je ook zeker een goede steun om

de hengel op te rusten. De aanbeten kunnen zo hard zijn, zeker wanneer men met karper te maken kan krijgen, dat de hengel van de steun kan worden getrokken. Bespaar hier dus absoluut niet op!

AMATEURS?

Dennis en ik besloten op een mooie zomeravond naar het water te gaan waar wij onze zinnen op hadden gezet. Wij weten dat daar een prima bestand zeelt rondzwemt en dat geeft vertrouwen. Al snel hadden wij onze feederhengel op de steun staan, ook al stonden wij in het begin nog wel te klooiën met het voer en de mallen. Maar alles went en na een tijdje ging het steeds beter. Tijdens het eerste deel van de avond was er enorm veel visactiviteit in de vorm van bellen en springende vis, maar aanbeten bleven uit. Wij besloten om in de tussentijd met een penhengeltje voor de kant erbij te gaan vissen, maar ineens ging bij Dennis in één keer de feederhengel geheel krom. Na een

Een mal helpt je het voer in de juiste vorm te presenteren.

korte dril kwam daar dan toch de eerste zeelt binnen. Voor ons was dit al een geslaagde sessie, maar we wilden meer. Hoe later het werd, hoe meer aanbeten we eigenlijk begonnen te krijgen. En zo wisten wij nog een aantal prachtige zeelten te vangen, waaronder een exemplaar van 50 centimeter. Enkele feedervissers die iets verderop naast ons waren komen zitten hield ik nauwlettend in de gaten, maar zag ze niets vangen, ze haakten zelfs eerder af dan wij. Dennis en ik keken elkaar aan en zeiden min of meer gelijk "niet slecht voor een paar amateurs dan". De methodfeeder techniek is erg leuk, succesvol en wij gaan het vanaf nu zeker veel vaker doen.

Volle concentratie. Let op de voorsteun waar de hengel op rust.

EEN DAG MET GOUDEN RANDJES

TEKST & FOTOGRAFIE NATHALIE VAN DEN BERG

Als je dit concept nog niet kent, het is geweldig... Het wordt elke zomer mede mogelijk gemaakt door Sportvisserij Nederland en heeft eigenlijk maar één doel: de jeugd kennis te laten maken met vissen! Ze te laten zien hoe leuk het is om lekker buiten aan de waterkant bezig te zijn. Als vereniging moet je wel aan een aantal voorwaarden voldoen. Denk bijvoorbeeld aan het leveren van genoeg vrijwilligers, een goed bereikbaar en veilig viswater, etc.. Wij van de Amsterdamse gingen natuurlijk met vlag en wimpel door de keuring heen! Donderdag 22 juli zou de Jeugd VIS Karavaan neerstrijken in Uithoorn. We hadden hier een perfect viswater gevonden: overzichtelijk, goed bereikbaar, voldoende parkeerruimte en niet geheel onbelangrijk... het is er visrijk!

En dan komt dat moment dat je als vereniging dus je lijntjes uit gaat gooien. Zo'n evenement kun je niet in je eentje doen, ook niet met z'n viertjes. We zochten dus hulp en lieve lezers, echt, we smolten nog net niet! Wat een feest, wat een warme reacties! Dat is onbetaalbaar, dat maakt onze vereniging zo mooi en zo fijn. Het voelt als een grote familie!

WAT EEN BELANGSTELLING

Daan had een groepsappje aangemaakt voor iedereen die mee wilde werken aan deze happening en de plannen begonnen direct te stromen. Alles kreeg al snel vorm en eerlijk gezegd vonden we het ook allemaal best spannend! Als ouders moest je je kind via de site van Sportvisserij Nederland van tevoren opgeven voor deelname. Dus ik dacht serieus al bij mezelf, great, straks hebben we maar 4 aanmeldingen ofzo... Allemaal onnodige zorgen want, ahum, we hadden totaal 65 kids!

De dag voor de kids was van 09:30 tot 14:30 uur. Wij hadden echter al om 08:00 uur afgesproken aan de waterkant. Sportvisserij Nederland kwam namelijk met een bus vol geweldig moois! Een megatent, met veel stoelen en tafels. Want alle kindjes gaan leren tuigjes te knopen en ook leren met behulp van een kunstvisje en hakensteker hoe ze netjes de vis kunnen onthaken. Er komt ook een stukje les in visherkenning. Dus iedereen de handen uit de mouwen en opbouwen dat feest!

Uit diezelfde bus kwamen 2 dril-simulatoren en een stuk of 70 Stekkie hengels, bakken met tuigjes, zakken vol aas, hakenstekers aan keycords en ontelbare pakjes drinken, volgens mij vergeet ik nog de helft. Echt, ik vond het waanzinnig wat er allemaal beschikbaar werd gesteld!

Wat is dit een briljant neergezet initiatief! En ja hoor, een kwartier voor de officiële start van de dag kwamen de eerste kindjes al aanlopen met hun vader en/of moeder. Die koppies! De kinderen vonden het net zo spannend als wij!

GENIETEN

Wat een heerlijkheid, je pakt ze bij de hand en neemt ze mee. Op naar één van de vele activiteiten en je ziet ze ontspannen. Je ziet de kinderen denken: "Dit is gaaf!". Dit is precies waar ik op hoopte. Ouders die hun kindjes afzetten, ouders die juist bij ze bleven en zelf net zo hard aan het genieten waren. Er was een heuse werpbaan: allemaal manden in het gras neergezet, twee hengels met daaraan een popper (uiteraard zonder dreg haha). En laat de kids dan eens proberen in de mand te werpen. Wat een succes! Zelfs kindjes die in eerste instantie nog nooit een werphengel in hun handen hadden gehad, waren na een korte uitleg, aandacht en wat begeleiding echt superlekker aan het smijten!

De sfeer was zo goed en het weertje ook, het zonnetje scheen maar het was niet te warm! Al snel stonden er heel veel blije kinderen langs de waterkant. Wat een prachtig gezicht. Wij vrijwilligers keken elkaar regelmatig aan met zo'n blik van: "Wat is dit mooi he?" De dag vloog werkelijk

voorbij... Ik heb nog nooit, en dat meen ik écht, zoveel blije, vissende smoeltjes gezien! De een na de ander, er werd voorn, baars, gibel en zelfs een brasem gevangen. En geloof me nou, dat is echt heel knap hoor, met een Stekkie hengel! Dat is een grootse dril! Beelden

zeggen regelmatig veel meer dan woorden en ik vind dat écht zo in dit geval. Want de energie die je kunt ontvangen van een oprecht blij kind is met geen pen te beschrijven. Getuigen de foto's!

Aan het eind van de middag kwam er een jongetje naar me toe. Hij gaf me een knuffel en zei: "Wanneer gaan we dit weer doen? Wanneer gaan we weer met z'n allen vissen?" Ik heb aan deze jongeman beloofd dat we het volgend jaar zomer weer doen. Dat vond hij natuurlijk veel te lang duren "hahaha" maar goed, beloofd is beloofd en eerlijk gezegd kijk ik er zelf al net zo hard naar uit!

Middels deze weg ook nog even een bijzonder dikke dankjewel aan alle vrijwilligers die zich met al hun enthousiasme en expertise hebben ingezet voor deze kids!

Glitters!

Het is hard werken voor een klein visje. Meer zit er niet in.

LEKKER LUILAKKEN

TEKST & FOTOGRAFIE HYPPO WANDERS

ROCKEVISSERS

Vismaat Steef aan de lijn: "Zin om over twee weken vanuit IJmuiden met een bootje op zeebaars te gaan?" Dat is niet tegen dovemans oren gezegd en ik bevestig enthousiast. Anderhalve week later Steef weer aan de lijn: "Er is veel wind voorspeld, we stellen de trip een weekje uit." Jammer maar begrijpelijk, het vooruitzicht van een dagje 'rocken' in een boot lijkt mij niet echt aantrekkelijk. Vijf dagen later gaat mijn mobiel, opnieuw Steef: "Beroerd weer op komst, windkracht 6 en veel regen. Volgend jaar maar weer, want onze gids Jeroen is de komende tijd bezet." Nu ben ik een fanatiek vliegvisser, maar een dagje met kunstaas op zeebaars is altijd aantrekkelijk. Ik gooi het over een andere boeg en stel Steef voor om een dagje vanaf de kant op zeebaars te vissen. Hij stemt ermee in en we spreken een datum af. En ja hoor, of de duvel ermee speelt, daags voor onze nieuwe afspraak trekt er een depressie over het land: regenbuien en windkracht 6 aantrekkend tot 8.

We wikken en wegen en besluiten om het zeebaarsvissen te laten voor wat het is. In plaats daarvan kiezen we voor een dagje snoekbaarsvissen op de Lek. Dichterbij en als het weer écht beroerd wordt, kunnen we snel van het

water af en terug naar huis. Steef twijfelt nog een beetje, de vangsten waren bepaald niet goed de laatste dagen. Maar uiteindelijk gaat hij over stag: "Morgenochtend bij mij. Niet te vroeg graag."

VROEGER

Om 09:30 sta ik bij Steef voor de deuren en een uur later trailert hij vakkundig zijn boot de Lek in. We tillen een paar dozen shads en vier hengels aan boord waarna we het onrustige water opzoeken.

Als voorbereiding van deze dag ben ik de kast ingedoken. Daar staan de nodige tackle dozen opgeslagen. Op zoek naar geschikt kunstaas open ik de eerste doos en meteen word ik teruggeworpen in de tijd. Tussen verroeste dreggen liggen oude Blompilkers, bladpilkers, lepeltjes en spinnerbaits. Een tweede doos zit boordevol met uiteenlopende shads, slugs, twisterstaarten en loodkoppen. De inhoud van deze twee dozen bieden een compleet historisch overzicht van de snoekbaarsvisserij in de laatste twee decen-

nia van de verleden eeuw. Prachtige visdagen poppen op in mijn herinneringen, dagen op de Zaan, op het Noordzeekanaal en op de zandplassen aan de Lek. Dagen met enorme hoeveelheden aan snoekbaars en baars, gevangen vanuit een eenvoudige visboot zonder gebruik van dieptemeters en wat dies meer.

zijn plaats, aangestuurd door de draadloze GPS-afstandbediening en de i-Pilot. Wat een luxe! Geen gedraai, geen ankers, het lijkt alsof mijn vroegere snoekbaarsavonturen zich hebben afgespeeld in de prehistorie.

Het scherm van de dieptemeter laat geen vis zien, wat nu? Een lesje modern snoekbaarsvissen volgt. We gaan niet vertikalen, maar werpen. Eigenlijk is het heel simpel. Je werpt stroomopwaarts en als de shad het water raakt klap je de beugel dicht. De naar de bodem zakkende shad neemt de lijn mee zodat die enigszins strak loopt. Op het moment

Een bakje gevuld met ongeregeld snackmateriaal.

EENVOUD TELT...

"We gaan luilakken," antwoordt Steef op mijn vraag wat ik moet optuigen. Weer iets nieuws. Luilakken. Ik ben bang dat ik dat materiaal niet in mijn kist heb zitten. Dat valt reuze mee. "Een pittige, strakke spinhengel ongeveer 2,7 meter lang met daarop een lichte spinmolen gevuld met 0,10 mm dyneema. En knoop dit er maar aan." Steef overhandigt mij een loodkop van 18 gram met daaraan een flinterdunne haak. Ik monteer er een beweeglijke shad op met een onuitsprekbare naam en wil het geheel langs de boot naar beneden laten zakken. "Wel even vastlijmen," reageert Steef en geeft mij een tubetje secondelijm. Ah, weer wat geleerd. Stom dat we daar vroeger nooit aan gedacht hebben. Want met regelmaat schoof vroeger de shad in de haakbocht. Stond je voor Jan Joker te vissen. Met een druppeltje secondelijm is dit euvel opgelost.

...MAAR MODERNE TECHNIEK IS WEL PRETTIG

In de tussentijd heeft Steef de boot bij onze eerste stek geparkeerd. De elektromotor op de boeg houdt de boot op

dat de shad de bodem raakt, valt de lijn slap. Dan is het zaak om met een of twee slagen van de molenslinger de slap liggende lijn binnen te draaien. Doe je dit nauwgezet, dan zal de shad heel even van de bodem worden opgelicht in jouw richting, waarna hij weer op de bodem valt en de lijn weer slap valt. Waarna je de losliggende lijn weer met twee of drie slagen binnendraait. Met een beetje handigheid vis je de shad met kleine sprongetjes over de bodem jouw kant op, huppelend als een klein dronken visje. En voor snoekbaarzen zijn kleine, dronken visjes heel verleidelijk.

ZOEKEN

Alleen vandaag niet. Aanbeten krijgen we meer dan genoeg, maar niets blijft 'hangen'. Het zijn kleine vissen die moeite hebben om de shad in zijn geheel te verwerken. Zo nu en dan haken we een snoekbaars, maar geen van die vissen haalt de maat. Het lijkt erop dat Steef gelijk krijgt, het wordt ploeteren.

De Lek staat beneden de stuw Hagestein onder invloed

van het getij. En dat heeft invloed op de stroomsnelheid. Staat de rivier bij normaal hoogwater ogenschijnlijk bijna stil, bij afgaand tij komt er dan flink de stroming in. En dat heeft invloed op de (snoek)baars. Bij stilstaand water kan de vis overal zitten, maar als de stroming erin komt dan zoekt de vis gunstige plekken op. We zoeken de rivier af en concentreren ons op de kribben in de buitenbochten. Door de stroming ontstaat achter zo'n kribhoofd (stroomafwaarts gezien) vaak een diep gat. Steef posteert de boot telkens stroomafwaarts van een kribhoofd. We werpen de shads over en langs die gaten, daar waar de stroming draait en keert. Elk kribhoofd levert wel een of twee aanbeten op, maar het lukt ons zelden een vis te landen.

*Op de valreep.
En prompt ging
de zon schijnen.*

OP DE VALREEP

Het valt allemaal niet mee. Door de harde wind en de regen slaat de vermoeidheid toe. Terug naar ons vertrekpunt. Maar voordat we weer aanleggen op de trailerhelling, vissen we onze startstek nog een keer af. Per slot van rekening kregen we hier de meeste aanbeten. Maar ook nu blijft de vis buiten bereik. "Nog één worp, dan kap ik ermee," mompel ik mij zelf moed in. En warempel, de shad blijft hangen aan iets dat diep mijn kant opzweemt. Even later kan ik een snoekbaars lande, geen spectaculaire vis. Maar wel een die de dag op de valreep een gouden randje meegeeft.

Wil je een dagje met Steef de Lek (of elders) op? Hij is te boeken op www.fishingguidesholland.nl

RIG TALK

*Op stap met
Herman(ator) Sentrop*

De Spinner Rig (Ronnie Rig) is een Pop Up Rig.

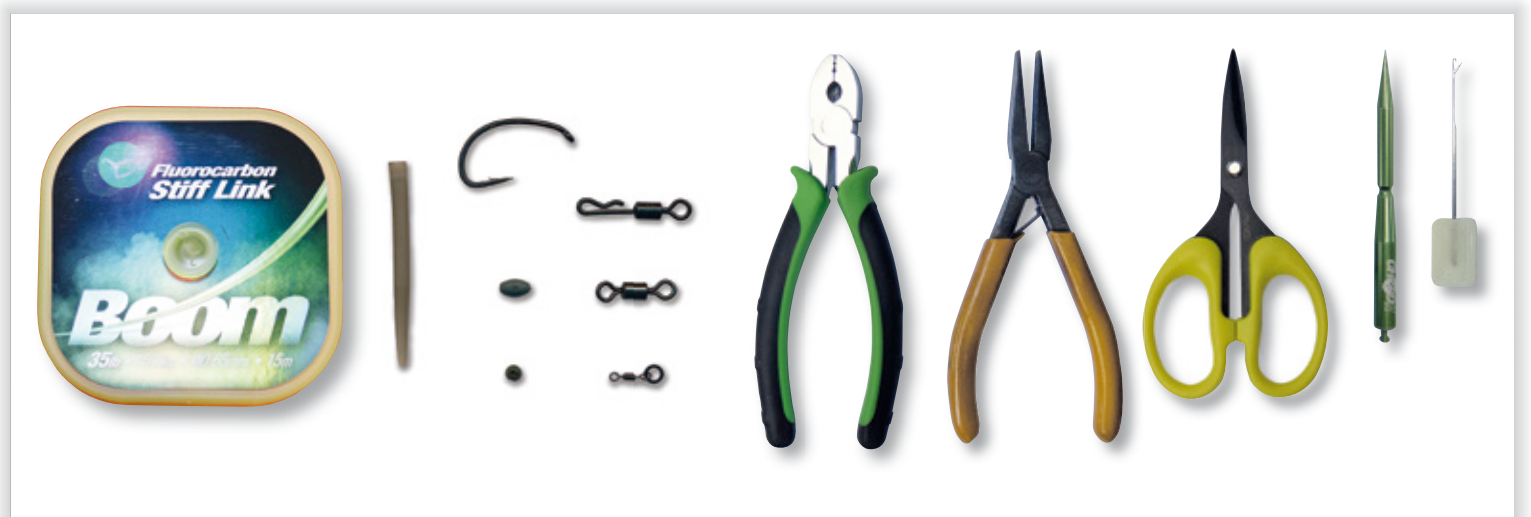
Voor deze Rig heb je de volgende materialen nodig: fluorocarbon Stiff Link 25lb, Krimp Sleeve 0,6 mm, Krankhaak size 4, Micro Ring Swivel, Spinner Ring Swivel, Kicker (medium), Hook Beat, Swivel Balancing Wight, Flexi Speed Run Rig, Anti Tangle Sleeve (Large).

Gereedschap: Korda Sleeve tang, Chod it Tool, schaartje, Splicing Needle en een Chod It Tool.

1. Knip ongeveer 25 centimeter fluorocarbon van de Stiff Link rol.
2. Schuif nu een Krimp Sleeve op de Stiff Link (Sleeve heeft twee ingangen). Je maakt nu een lusje door de tweede ingang van de Krimp Sleeve te gaan. Nu schuif je een Anti Tangle Sleeve (Large) over de lijn naar de Sleeve (lusje). Maak de Sleeve dicht met de Korda Sleeve tang.
3. Plaats nu de andere kant van Boom (achterstukje) de tweede Swivel. Voordat je door de tweede ingang van de Swivel gaat plaats je de Spinner Ring Swivel. Maak een lusje en maak de Krimp Sleeve nu dicht. De achterkant (Boom) van deze Rig houden we op 18 centimeter.
4. Zet nu op het tonnetje van de Spinner Rig Swivel een Swivel Balancing Weight gewichtje (Korda).
5. Plaats nu een Kicker (medium) over de haak en breng deze over het haakje van de Spinner Rig Swivel.
6. Tot slot plaatsen we op de haak een Micro Ring Swivel en een Hook Beat.

*Voorbeeld: Spinner Rig met Heli Safe System.

Vliegvisseren op karper

MAXIMALE

MINIMAAL MATERIAAL SPANNING

TEKST & FOTOGRAFIE FELIX SENS

Eén van mijn favoriete bezigheden in de gesloten tijd is gericht vliegvisseren op karper. Ik doe dat het liefst met zo min mogelijk materiaal om mobiel te kunnen blijven en om verschillende stekken gemakkelijk te kunnen bereiken. Echter

de natuur kwam dit jaar wat minder snel op gang dan het afgelopen jaar. Het bleef een stukje

kouder en ik heb op mijn vaste karper stekken nog maar weinig vissen aan de oppervlakte zien zwemmen. Bij latere, opeenvolgende zonnige dagen kon ik ze in de zon zien luieren.

Ik kreeg weer vliegviskriebels bij het zien van de donkere vissenruggen die verstopt lagen tussen het riet, of vissenbekken die net onder de oever kleine plantjes en insectjes van het wateroppervlak aten.

De visserij op karper, zoals ik deze het liefst doe, vereist weinig tot geen voorbereiding. Heb je een fiets -of goede stekken op loopafstand-, een complete afma #6 tot #9 vliegenhengel, een groot schepnet en enkele vliegenpatronen tot je beschikking, dan ben je er al. Ik heb verschillende mooie karpers weten te vangen met een afma #5, een 4 tot 5X leader en 14/00 tippet op stekken met weinig tot geen plantengroei, lage kanten en rechte sloten waar je de vis wat sneller kon drillen. Zo'n set is echter minder wenselijk op visstekken met lelievelden, veel of hoog riet, en uitwegen voor de karper, als duikers en boomwortels. Op dat soort stekken is het echt belangrijk om gezag te hebben over de vis, om deze met niet al te veel gedoe je schepnet in de krijgen. Ook is het niet wenselijke om met warm weer tientallen minuten bezig te zijn om de vis te vermoeien. Een sterke karper drillen op een lichte hengel, die in zijn geheel krom gaat is een belevenis op zich, maar dit moet wel verantwoord blijven en niet ten koste gaan van het welzijn van de vis.

Grote bek, simpel vliegje, mooie vis.

DE BELEVING

Wat mij zo trekt aan de karper visserij met de vliegenlat is het ondergelegen jagersinstinct dat hierbij komt kijken, en het feit dat het een zeer visuele beleving is. Je prooi met uiterste voorzichtigheid besluipen, zijn gedrag proberen te voorspellen en op basis van die informatie geen trekker overhalen, maar één enkele worp maken. Zo precies en delicaat mogelijk een klein geelkleurig bolletje recht voor zijn neus presenteren is makkelijker gezegd dan gedaan, en maakt het daardoor extra spannend. Fietsend door het groene polderlandschap, veldjes die volstaan met paardenbloemen en zachtroze koekoeksbloemen, op zoek naar nietsvermoedende boerenkarpers. Op pad, gewapend met enkel een stevige hengel, schepnet en een doosje vliegen. Wanneer je dan eenmaal een schooltje gevonden hebt, of een tussen het riet verscholen solistische vis ziet liggen, kan het spektakel beginnen. Het is bijzonder verslavend om zo'n grote vis plots te zien bewegen, nadat je vliegje op het water is geland, en hem deze vol overgave naar binnen te zien slurpen. Wacht dan niet te lang met aanslaan, want het zijn sluwe jongens, die je vlieg bij het minste wantrouwen weer uitspugen en zich dan voorlopig niet meer zullen laten zien.

MATERIAAL EN METHODE

Naar mijn idee is een aftma #8 het meest geschikt voor deze visserij, om de vis te verschalken, juist wanneer er veel obstakels onder of boven water zijn, maar ook om deze met hoge watertemperaturen snel te drillen en zijn vrijheid weer terug te kunnen geven.

Het best kun je dan vissen met een leader van minimaal 7,5 tot 9 voet in 2/3X, en een meter lange tip van 24/00. Ik probeer zelf mijn visserij zo simpel mogelijk te houden en gebruik maar één soort vlieg in één kleur; een geelkleurig zalmeitje, gebonden op een zwarte haak.

Ik heb namelijk vaker meegemaakt dat er een vis naar boven kwam om het drijvende zalmeitje van het wateroppervlak te pakken, en dat door zonnestralen de zilver

of goudkleurige haak plots glom en de vis deed afschrikken. Vandaar dat ik matzwarte haakjes gebruik om mijn zalmeitjes op te binden. Ik gebruik gele egg-yarn om een bolletje op de haak te binden. Dit materiaal neemt gemakkelijk vocht op, en is dus eenvoudig te gebruiken met floatant of sinkant. (Flesjes met hydrofiele of hydrofobe bestanddelen, die je vlieg doen drijven of zinken.) Wanneer de karpers zich net op de oppervlakte bevinden laat ik mijn 'maiskorrel'-vlieg drijven door gebruik te maken van een paar druppeltjes floatant, en werp ik de vis aan voor zijn bek. Als ze zich op half water bevinden, of op de bodem azen, smeer ik óf een beetje speeksel óf een beetje sinkant op de vlieg, zodat deze zinkt. Als ik op een stek kom waarvan ik weet dat er veel karper zit, en ik onder water stofwolken zie verschijnen, gebruik ik een zinkende 'maisivlieg' in combinatie met een beetverklikker. Deze is

verschuifbaar op de leader of tippet, en dat pas ik aan op basis van de waterdiepte waarop de vis zich bevindt. Als ze op de bodem azen presenteer ik mijn vlieg op de bodem, of er net iets boven.

Superspannend is het, wanneer je te midden van zo'n grote stofwolk ingooit en je deze plots steeds groter ziet worden en je beetverklikkertje tergend langzaam de diepte in duikt. Sla dan tijdig aan en dan haak je een zware karper op je relatief lichte vliegehengel, en is plezier gegarandeerd, en heb je er snel een visverslaving bij!

De presentatie van je vlieg is natuurlijk belangrijk, maar zorg dat je zelf uit beeld blijft.

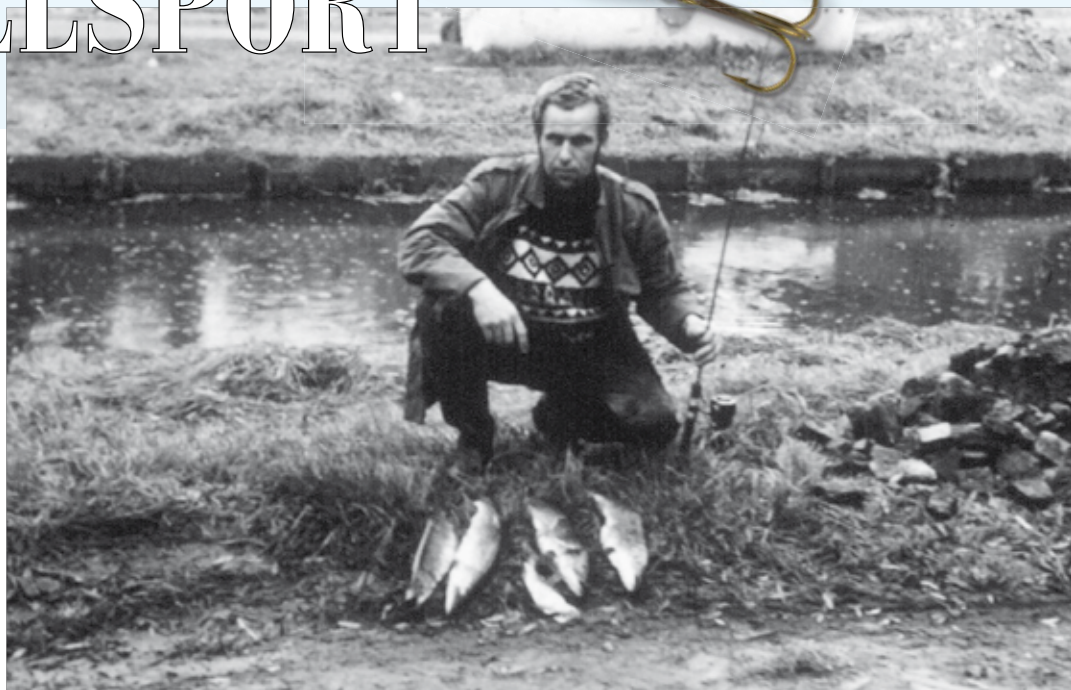

Links: Wie schrijft, die blijft. Dit gezegde gaat voor Jan Eggers zeker op.
Onder: De klassieke ABU Reflex spinner is nog steeds te koop.

EEN LEVEN IN DE HENGELSPORT

TEKST & FOTOGRAFIE JAN EGGERS

Er zijn weinig Nederlandse sportvissers die nationaal én internationaal zo bekend zijn dat ze uiteindelijk een bijnaam hebben gekregen. Jan Eggers – the Pike Ferret – hoort tot die bijzondere categorie. En niet ten onrechte. Hij heeft veel betekent voor de georganiseerde hengelsport, schreef mee aan vele boeken, leverde honderden artikelen aan (inter)nationale bladen en maakte faam met zijn enorme passie voor de snoek. Nu, in de herfst van zijn leven, blikt hij terug op meer dan 70 jaar hengelsport.

Op 1 juli 1943 werd ik geboren in het kleine dorpje Graft, een dorp omringd door kanalen, kleine meren, ondiepe sloten, allemaal vol met vis, vooral snoek. Waarom ik ben gaan vissen op voorn, ruisvoorn, baars en brasem is voor mij nog steeds een raadsel. Noch mijn vader, noch mijn grootvaders of enig ander lid van onze familie visten of leerden me vissen. Mijn moeder vertelde mij dat ik begon te vissen toen ik 4 jaar oud was in een klein kanaal naast ons huis en ik mocht van haar vissen tot het donker werd. Later verdiende ik mijn zakgeld door levend aas te

vangen voor de vele lokale snoek en snoekbaarsvissers uit Amsterdam. Op 8-jarige leeftijd ben ik lid geworden van de plaatselijke visvereniging en daar ben ik na bijna 70 jaar nog steeds lid van. Het hoogtepunt van deze periode was om in het weekend enkele lokale snoekvissers te vergezellen bij het vissen met levend aas. Kunstaas was nog vrij onbekend in deze tak van hengelsport. Op 12-jarige leeftijd ving ik zelf mijn eerste 2 snoeken, met een voorn van 12 cm als aas, alles deed ik zo ongeveer verkeerd maar, ik had 2 snoeken van ongeveer 50 cm gevangen! Ik liet ze

aan de hele familie zien, maakte ze schoon en die avond aten we gebakken snoek maar de Y-vormige graten vielen mij vies tegen.

'ABU CEESSIE' HEEFT MIJ VEEL GELEERD

Rond die tijd ging ik naar het gymnasium in het grote Alkmaar en daar vond ik wat ik al zo lang zocht: een goede moderne hengelsportwinkel. Ik kreeg een heel goed contact met de eigenaar Cees Bijvoet en zijn bijnaam was: 'Abu Ceessie'. Hij liet mij de gloednieuwe Abu Hi-Lo wobblers zien, de Abu Reflex spinners die te zwaar waren voor mijn ondiepe polderkanalen maar niet voor het veel diepere Noord-Hollands Kanaal in Alkmaar. Hoewel deze Abu spullen vrij duur waren, kocht ik ze, nog voordat ik feitelijk in de praktijk ontdekte dat het niet alleen kwaliteitsmateriaal was, maar dat ik er ook veel vis mee ving. Door steeds meer aasvissen te vangen verdiende ik steeds meer geld zodat ik Abu spullen kon kopen. Ik herinner mij nog hoe trots ik was als tiener dat ik een van de allereerste Abu 505 (een gesloten molen) kon kopen. Een molen waar ik erg van hield, die ik mijn hele leven gebruikte, tot op dag dag van vandaag. Cees Bijvoet werd een goede vriend en ik mocht nieuwe Abu hengels testen. Met de, inmiddels zeer zeldzame, lichte versie van de Abu Reflex spinner ving ik veel snoeken en baarzen. Ik heb nog een oude foto van mijzelf met 4 snoeken van 70-80 cm die in minder dan een uur tijd werden gevangen op een regenachtige decemberochtend. De foto toont niet alleen mij met mijn Abu 505 maar ook een half opgegeten snoek van 45 cm in de bek van een van de 4 snoeken. Voor mij het bewijs dat roofvissen de lichte Abu Reflex niet kunnen weerstaan.

ZWEEDSE VROUWEN HOUDEN MIJ BEZIG MET HET SCHRIJVEN VAN BRIEVEN

Na 22 maanden in het leger te hebben gezeten, was ik op zoek naar een baan, het liefst iets in de hengelsport want dat was mijn droom. Maar zulke banen waren moeilijk te vinden in Nederland en ik kreeg het idee om Zweeds te leren en het snelgroeende Abu-bedrijf te vragen of ze een baan voor mij hadden. Toen ik Zweeds begon te leren, realiseerde ik me dat het leuk zou zijn om een penvriend in Zweden te hebben, dus schreef ik een brief aan de krant Stockholms Tidningen en een aan Abu in Svängsta. Binnen een paar weken ontving ik brieven van jonge vrouwen uit heel Zweden waaronder een van een zekere Ingegerd Borgström in Svängsta. Een bekende familienaam onder Abu liefhebbers, haar vader Tage Borgström, een broer van grote ABU baas Göte Borgström, was destijds de

personeelsmanager bij het Abu-bedrijf en had mijn brief aan zijn 18-jarige jonge dochter gegeven. Wat kan men nog meer wensen? Ik besloot ook om te corresponderen met het meisje wiens brief als eerste aankwam en geloof het of niet, 57 jaar later correspondeer ik nog steeds met Bodil Rehn, niet per normale post maar per e-mail. Eind december 1964 reisde ik naar Zweden om Bodil te ontmoeten en het ABU-bedrijf te bezoeken. Ingegerd was op vakantie naar de Canarische Eilanden.

Beide ontmoetingen waren interessant en mijn plannen om in Svängsta te gaan werken kregen steeds meer vorm. In juni 1968 maakte ik een reis van 5-6 weken door Zweden, van vissen in de Oostzee tot het vangen van vlagzalm en forel in Lapland. Ik had het nodige papierwerk verzameld om een werkvergunning voor Zweden te krijgen en stond op het punt om Nederland te verlaten. Maar toen gebeurde er iets, iets met de naam Tine kwam op 13 juli 1968 in mijn leven en het enige wat ik kan zeggen is, dat ze nog steeds mijn vrouw is na bijna 52 jaar...

De Hi-LO blijft door de jaren heen een vanger van de bovenste plank.

VAN PLASTIC VIA BIG SNOEK RICHTING FREE-LANCE PIKE FERRET

Ik kreeg een zomerbaan in de kunststofindustrie. Een paar jaar later werd ik manager van verschillende afdelingen bij een van de grotere kunststofbedrijven in Nederland en had ik best een goed leven. Mijn enige probleem was dat ik niet genoeg tijd had om te vissen en graag in de natuur wilde zijn. Daarom ging ik op zoek naar een andere baan in ... de hengelsport.

In die tijd deed ik veel aan wedstrijdvisen en werd zelfs nummer 3 tijdens het Nationaal Kampioenschap in 1982 na een paar keer eerder regionaal kampioen te zijn geweest.

De echte veranderingen in mijn leven begonnen in 1980 toen ik een exemplaar ontving van *The Domesday Book of Mammoth Pike* van de wereldberoemde snoekhistoricus Fred Buller. Ik hield van dit boek met verhalen over 230 grote snoeken van meer dan 35 pond uit voornamelijk Engeland en Ierland. Ik vond het maar vreemd dat slechts

een paar monstersnoeken uit continentaal Europa hierin vermeld werden. Dus besloot ik een lijst te verzamelen van ongeveer 40 grote snoeken uit voornamelijk Duitsland en Zweden, velen gevonden in de Abu-catalogus. Deze lijst stuurde ik naar Fred Buller. Binnen een paar dagen kreeg ik een brief terug van Fred, met de vraag of ik hem wilde helpen met een nieuwe lijst voor zijn nieuwe boek *Pike and the Pike Angler*. En dat deed ik.

Dit boek werd opgedragen aan Richard Walker, Hugh Falrus en een zekere (trotse) Jan Eggers. Ik kreeg zelfs de bijnaam *The Pike Ferret*, een naam die later mijn bedrijf zou dragen.

De beste bronnen over gegevens van grote snoeken bleken redacteurs van vistijdschriften te zijn en toen ik contact opnam, waren ze allemaal erg behulpzaam en stuurden zij mij veel gegevens en foto's. De redacteurs verzochten mij om mooie verhalen te schrijven over de grootste snoeken ter wereld. Ik werd Europees consultant van *The*

In-Fisherman en dat opende vele deuren voor mij. Ik ontdekte dat het schrijven van artikelen voor tijdschriften niet genoeg geld opleverde om een gezin van vijf te

onderhouden, dus ik was op zoek naar andere mogelijkheden in de internationale hengelsport.

In het voorjaar van 1984 werd ik uitgenodigd voor een diavoorstelling op het *International Musky Symposium* in LaCrosse, Wisconsin, USA. En hier ontmoette ik veel managers van internationale hengelsport bedrijven zoals Berkley, Mepps, Rapala en Zebco. Toen ik met deze mensen sprak, ontdekte ik dat ze één groot probleem hadden: ze hadden geen idee hoe de Europese markt voor de hengelsport werkte. Ik heb gezegd dat er geen Europese markt is. Het is een Duitse, een Zweedse en een Nederlandse markt en ze verschillen allemaal veel van elkaar. Om succesvol te worden moet je de geschiedenis, tradities, belangrijke vissoorten en talen van deze verschillende markten begrijpen. Hengelsportbedrijven maken één grote fout: ze denken dat vissen in bepaalde landen net als thuis wordt gedaan. Bepaalde hengels, molens en kunstas die gebruikt worden voor zalm in Zweden of zwarte baars in de VS, meerval in Oostenrijk zijn niet goed te gebruiken in landen waar je deze vissoorten niet aantreft.

De volgende nacht kreeg ik een ingeving, maakte mijn vrouw wakker en vertelde haar dat ik de formule had gevonden om mijn eigen bedrijf te starten in de interna-

ROOFVIS

De samenwerking van Jan met Fred Buller leverde beiden vruchtbare inspiratie op.

tionale viswereld. Ik zou contact opnemen met vijf bedrijven, één voor elke werkdag en mijn hulp aanbieden als Europese consultant voor een kleine vergoeding en werken op een *no cure – no pay* basis. De vijf bedrijven reageerden positief en eind 1984 verliet ik de kunststofindustrie. De meeste mensen dachten dat ik gek was om een goede baan op te geven voor een free-lance avontuur. Ik twijfelde er echter niet aan, zag de mogelijkheden in de toekomst, mijn vrouw geloofde in mijn idee en was blij om de boekhouding te doen. Nu 80 uur per week te werken in plaats van 36 in de kunststoffen vond ik helemaal geen probleem.

Ik had het gevoel dat ik niet werkte, maar van een hobby genoot. Raakte ook steeds meer betrokken bij allerlei snoek gerelateerde zaken, startte de Nederlandse Belgische Snoekvissers Club, de SNB en was daarvan 20 jaar voorzitter. De SNB heeft nu 2000 leden en daar ben ik nog altijd trots op. In al die jaren bleef ik Abu ook altijd trouw, van het verzamelen voor de catalogus, het testen van nieuwe molens en nog steeds vissen met de 500 molens en af en toe Svängsta bezoeken met Nederlandse en Duitse distributeurs.

BERKLEY PLUS ABU:

EEN EERSTELAS KWALITEITSCOMBINATIE

Na een aantal jaren te hebben gewerkt met Berkley, later Outdoor Technology Group en tegenwoordig Pure Fishing, bezocht ik het bedrijf bijna elk jaar in Spirit Lake. Op een gegeven moment was ik verrast dat elke keer als ik een gesprek had met CEO Tom Bedell, hij me voorkennis vroeg over het Abu-bedrijf. Ik vertelde hem eerlijk dat de naam Abu en het vervaardigen van hengelsport artikelen veel beter was in de periode 1950 - 1985 toen de productielijn in Zweden lag. Door van eigenaar te veranderen, de productie naar het verre oosten te verplaatsen en goedkopere producten te laten maken, verdween ABU als kwaliteitsnaam. Op dat moment realiseerde ik me dat Berkley-OTG en Tom Bedell in het bijzonder, geïnteresseerd waren in het kopen van Abu. Wat uiteindelijk ook gebeurde. Ik sloot me aan bij de samensmeltingsfeesten en had de eer om zo nu en dan in het zwarte Abu-huttenhuis aan de oever van de rivier de Mörrum te mogen verblijven. Het

Boven: Het Rapalaboek, een fraai én informatief stukje drukwerk waar Jan Eggers een grote bijdrage aan leverde. Ad Swier verzorgde de mooie illustraties. Links: Als Europees consultant van The In Fisherman opende menig deur en het was leuk om met Ron en Al Lindner te werken en te vissen.

bleek niet eenvoudig om de Amerikaanse Berkley-filosofie te combineren en te integreren in de Zweedse Abu-managementcultuur, maar dat is nu geschiedenis. Een voorbeeld; een van de promotietools van Abu door de jaren heen was de catalogus. Dit was een instituut en ik kan me herinneren dat ik elk jaar geduldig wachtte op een nieuw nummer, meer voor de grote visverhalen dan voor de productveranderingen. Berkley had in gedachten om te stoppen met het uitgeven van deze meertalige catalogus om geld te besparen en een minder dure promotiecampagne te gebruiken. Nogmaals, een voorbeeld van het niet begrijpen van de markt buiten de VS.

IK VIS NOG ALTIJD MET MIJN OUDE ABU 505 EN 506 MOLENS.

Omdat ik hield van de 500 molens, die evenals de groene Cardinals 33, 44, 66 en 77 niet meer in productie waren, vermeldde ik in mijn artikelen dat ik op zoek was naar deze molens en ze graag zou willen kopen of ruilen. Toen ik hoofdredacteur werd van het blad *Voor en door DE VISSER* in Nederland/België plaatsten we zelfs een kleine adver-

Het jubileumboek van de SNB, op verzoek geschreven door Jan Eggers.

ABU catalogi worden gezocht door verzamelaars.

tentie dat ik zocht naar deze oude kwaliteits molens. Als gevolg hiervan had ik in december 2010, toen ik officieel met pensioen ging, ongeveer 90 molens van de 500-serie. Beetje bij beetje ben ik begonnen met het verkopen van de meest gebruikte exemplaren op verzamelaarsbeurzen. Het is verrassend hoeveel verzamelaars en vissers blij zijn met zo'n oude maar altijd betrouwbare molen. Het komt zelfs vaak voor wanneer ik in mijn polderwater vis een jonge visser mij vraagt of hij een kijkje mag nemen naar de, volgens hem, nieuwste molen die hij nog niet eerder heeft gezien.

Doordat Abu verzamelaars mij emails stuurden met vragen over de Abu catalogus in het Nederlands of andere talen, raakte ik weer betrokken in een regelmatige e-mail uitwisseling over Abu. Om eerlijk te zijn brengt het mij vele goede herinneringen terug. Het heeft mij er ook weer van overtuigd dat kwaliteit de sleutel is tot succes in de hengelsport. Dankzij Abu heb ik een leven lang plezier beleefd door het gebruik van de in Zweden gemaakte artikelen.

EEN ZWEEDSE VERRASSING VIA INTERNET

Donderdagochtend 20 mei 2021 opende ik mijn mailbox en tussen de nieuwe mails door zag ik er een met een be-

De befaamde ABU 505 blijft een bijzondere molen.

kende naam: Ingegerd. Met trillende vingers, en niet alleen door de ziekte van Parkinson, opende ik de e-mail die echt geschreven was door mijn voormalige penvriendin van Svängsta: Ingegerd Borgström. Ze schreef me dat haar dochter Lisa de naam van haar grootvader Tage Borgström had gegoogled en dat zijn naam, samen met de naam van haar moeder Ingegerd, verscheen in een artikel van de Duitse *Fisch und Fang*-website geschreven door de Nederlander Jan Eggers. Ingegerd herinnerde zich mij en omdat mijn e-mailadres werd vermeld, besloot zij mij een e-mail te sturen met ook haar telefoonnummer en adres. Diezelfde avond belde ik haar en in dat uur aan de telefoon bespraken we de belangrijkste zaken uit ons leven. De laatste keer dat we elkaar ooit ontmoette was in juni 1975 toen ik met mijn gezin een 4 weken lange vakantie door Zweden maakte. We bezochten Ingegerd en haar familie in Gustavsberg in de buurt van Stockholm en genoten toen van het mooie weer en het strand.

HOE SCHRIJVEN & MAILEN JE LEVEN KAN VERANDEREN

Voor mij is het nog steeds moeilijk te geloven dat door een simpele zin in een Duits artikel een deel van mijn jeugd weer tot leven is gekomen, noem het een wonder. Zoekend op de *Fisch und Fang* website vonden moeder en dochter interessantere Jan-Eggers-artikelen en zelfs verschillende video's. Ingegerd was verrast om te zien wat ik had gedaan in de internationale hengelsport en op dat moment realiseerde ik mij dat het schrijven van brieven het begin van alles was. Ik heb nog steeds de eerste brief aan Fred Buller en ook kopieën van de vroege brieven aan Tom Bedell, Mike Sheldon van Mepps, Darrel Lowrance en redacteuren waaronder Al Lindner van *The In-Fisherman* en Georg Peinemann van *Fisch und Fang*. Al deze persoonlijke contacten vormden mijn leven, velen werden vrienden en daarom ben ik zo happy met het nieuwe contact met mijn vroege Abu penfriend.

Waarschijnlijk zal dit vanwege medische problemen een van de laatste artikelen zijn die ik heb geschreven. Parkinson geeft meer en meer problemen. Maar alhoewel ik inmiddels 78 ben, voel ik me nog steeds 21 na het lezen van de eerste brieven van Ingegerd. Geloof het of niet: we hebben allebei deze eerste brieven bewaard, kopieën gemaakt en uitgewisseld. Ik realiseer me dat dit verhaal min of meer mijn leven in een notendop is. Maar weet dat ik me gelukkig voel en dat Abu er een belangrijke rol in heeft gespeeld. Hartelijk dank!!

Visvrouw Nathalie van den Berg laat in deze column telkens een Visvrouw aan het woord om erachter te komen wat deze dames beweegt om met een hengeltje aan de waterkant te vissen.

#VISVROUW

Nathalie: Wie ben jij en waar kom je vandaan?

Ik ben Priscilla Holthuis en momenteel woon ik samen met mijn vriend Tom Schruijer en border collie Kira in Amsterdam. Ikzelf kom uit Almere, maar voor de liefde ben ik naar de grote hoofdstad verhuisd. In het dagelijks leven ben ik werkzaam als doktersassistente voor de Arbo, maar mijn doel is om uiteindelijk ambulancechauffeur te worden.

Mogen we je leeftijd weten?

In maart ben ik alweer 27 geworden. Na mijn 21e is de tijd voorbij gevlogen, kan iemand de tijd eventjes stilzetten!

Hoe ben je een visvrouw geworden?

Dat is grotendeels gebeurd door m'n partner Tom. Ik hield altijd al van het buitenleven, de natuur en het water. Hier vond ik samen met Kira altijd mijn rust. Al flink wat jaren heb ik ook mijn eigen boten; op het water rondobberben in en rondom mooie plassen en meren is echt genieten! Door de natuur is ook mijn passie voor fotografie begonnen. Uiteindelijk heb ik hier zelfs een aantal jaren een eigen onderneming in gehad.

Als ik heel eerlijk ben, vond ik de vissen zelf altijd maar 'mwah'. Dat komt omdat ik het onbekende in het water altijd al iets duisters heb gevonden. De vissen zelf vond ik maar eng en slijmerig. Tot ik Tom ontmoette, toen was er eigenlijk al geen weg meer terug! Wij gingen op een roadtrip naar Slovenië en Kroatië, ik vond het vissen/kamperen gecombineerd met het bezoeken van steden super. Hij wat, ik wat. Win-win toch?

Toen wij kampeerden aan een prachtig meer in Slovenië wilde ik toch een poging wagen om een karper te vangen. Ik vind het namelijk wel zo leuk om je in elkaars hobby's te verdiepen. Met zijn hulp ving ik daar mijn eerste karper, toen kwam toch wel een beetje het gevreesde moment... de karper vasthouden. Staande in het water probeerde ik hem zo veilig mogelijk vast

te houden. Het zag er misschien niet zo professioneel uit, maar ik was wel direct over mijn angst heen. De karper voelde helemaal niet smerig en hij was helemaal niet eng. Het enige waar ik mij zorgen over maakte is dat ik hem geen pijn deed, hield ik hem wel goed vast? Gelukkig was Tom daar, om mij in alles te helpen.

Sinds die vakantie heeft Tom het eigenlijk wel een beetje verpest voor zichzelf haha... Want dat was het moment dat ik het ook steeds leuker begon te vinden, en dus ook steeds vaker, terug in Amsterdam, meeding. Toen werd ie dus echt een 'vis leraar'. Samen hebben wij nu al veel sessies gevist en ook hele mooie exemplaren op de plaat vast mogen leggen.

Dus hoe lang vis je al?

Het is begonnen tijdens onze roadtrip naar Slovenië/Kroatië, sindsdien ga ik vaak mee. Het jaar daarop zijn we ook nog naar Frankrijk/Italië geweest wat prachtig was. Voornamelijk vissen wij op grote plassen en kanalen in en rondom Amsterdam.

En waar vis je nu op?

Wij vissen op karper. Het liefst vang ik mooie spiegeltjes. Het gaat mij totaal niet om het gewicht maar om het uiterlijk en de bouw van de vis.

Heb je ook nog een Bucket Fish? (=ultieme vis die op je bucketlist staat)

Ja, een prachtige volschub.

Welke visclub heeft de eer jou als lid te mogen hebben?

De AHV nu bijna 3 jaar. Ongeveer vanaf het moment dat ik naar Amsterdam verhuisd ben en bij Tom kwam wonen, hier zag hij meteen zijn kansen rijk, namelijk nog 2 extra hengeltjes erbij!

Ken je nog meer vissende vrouwen?

Niet persoonlijk, maar via social media wel.

Wat doet vissen met jou?

Het geeft rust, even los van het hectische werkleven. *Back to nature.*

Wil je zelf nog iets kwijt aan onze lezers?

Lijkt het je leuk om ons vangsten te volgen, dan kan dit op onze Instagram: Dutchcarpcouple.

Ben je zelf een VISVROUW en lijkt het je leuk om in onze Magazine te komen? Stuur dan een mailtje met je naam én een vissende foto van jezelf en wie weet neemt Nathalie van den Berg contact met je op en sta je in de volgende editie! Mailen doe je naar: ahv@ahv.nl Met als onderwerp: #Visvrouw!

OP BEZOEK BIJ VISCENTRUM GEHANDICAPTEN ABCOUDE

TEKST & FOTOGRAFIE GIJS NEDERLOF

Als 'gezonde' sportvisser is het normaal om je hengelsportmaterialen in te laden, naar je visstek te rijden en alles uit te pakken. Als mindervalide of gehandicapte sportvisser is het vaak minder vanzelfsprekend om even een hengeltje uit te gooien. Gelukkig zijn er in verschillende plaatsen in Nederland mindervalidevissteigers aangelegd.

Veel van deze visplaatsen worden onderhouden door hengelsportverenigingen. Er is veel verschil tussen deze visplaatsen. Sommige van deze visplaatsen bestaan uit niet meer dan een met tegels geplaveide walkant die bereikbaar is voor een rolstoel. Bij sommige is er nog een leuning aangebracht die voor veiligheid zorgt. Bij een paar van deze steigers is een toilet in de buurt maar vaak is dat dan weer geen invalidentoilet. Er zijn maar weinig complete visplaatsen die voorzien zijn van veilige vissteigers, een invalidentoilet, een schuilplaats tegen de regen en/of een horecagelegenheid met de mogelijkheid om groepen te ontvangen.

SINDS 1966

In Abcoude is de *Stichting Viscentrum Gehandicapten of kortweg Viscentrum Fort Abcoude* gevestigd. De Stichting

ting is opgericht in 1966 en heeft als doel om het voor gehandicapten en ouderen mogelijk te maken de vissport te beoefenen op een voor hen geschikte en veilige wijze. Het initiatief voor het oprichten van de Stichting is voortgekomen uit een KRO-radio-viswedstrijd 'Kanjor Koning' onder leiding van radiopresentator wijlen Frits van Turenhout. De hoofdprijswinnaar J. Bouwens stelde zijn prijs van f 1000 (een heel bedrag in die tijd) beschikbaar voor het aanleggen van een visgelegenheid voor gehandicapten en ouderen en de KRO deed daar nog eens een flink

bedrag bij. Met donaties en sponsors werd nog meer geld bijeengebracht.

Het oog viel toen op het fort bij Abcoude, waarvan de fortgracht een prachtig viswater opleverde. Met medewerking van het Ministerie van Defensie, waaronder het fort in 1966 viel (thans is het eigendom van de Vereniging van Natuurmonumenten), werd de op het terrein van het fort staande genieloods omgebouwd tot een model-viscentrum, dat als voorbeeld zou kunnen dienen voor andere gemeenten om soortgelijke viscentra te bouwen. Dit Viscentrum is de enige plaats in Nederland waar gehandicapten en ouderen veilig kunnen vissen en waar ze over zo veel voorzieningen beschikken.

UITSTEKEND VISWATER

Het water van de fortgracht is een uitstekend viswater. Het visbestand bestaat voornamelijk uit riet- en ruisvoorns, blei, brasem, karper, snoek en paling. In het Jan de Klerk Paviljoen (zo genoemd naar één van de eerste voorzitters van de

Je kunt er aas en lokvoer aanschaffen en ook kan er materiaal zoals hengels, tuigjes, onthaakmatjes en dergelijke tegen een kleine vergoeding gehuurd worden. De tuigjes zijn voorzien van haakjes zonder weerhaak. Als mindervalide hengelsporter mag je je natuurlijk laten begeleiden door een ondersteuner of mede-sportvisser. De begeleiders kunnen ook mee vissen.

Uiteraard is het ook mogelijk om binnen in het paviljoen de lunch te gebruiken. Uitsmijters, kroketten en gehaktballen staan op de kaart. Het is wel verstandig om zo'n lunch van tevoren te bespreken.

OPENINGSTIJDEN

Het Viscentrum is gevestigd aan de Molenweg 19 in Abcoude en het gehele jaar geopend. Het paviljoen is geopend in het seizoen (april -september) op woensdagen van 11.00 tot 16.00 uur en op andere dagen na afspraak.

Vissen is het gehele jaar mogelijk vanaf 8.00 uur tot de avond invalt, ook wanneer het paviljoen gesloten is. In de zomerperiode kan er tot maximaal 22.00 uur gevist worden.

Als je er eens een hengeltje uit wil gaan gooien

Het sportviscentrum heeft 11 rolstoelvriendelijke steigers en een goed uitgerust clubhuis voor een hapje en een drankje. En bovenal: je kunt er vis vangen.

Stichting) kun je iets te eten en drinken bestellen, rusten en schuilen bij slecht weer. Het paviljoen is voorzien van twee aangepaste toiletten voor mindervaliden.

Langs het water loopt een geasfalteerd pad dat toegang geeft tot 11 ruime, rolstoelvriendelijke vissteigers. Daarnaast zijn er nog vier vissteigers die alleen lopend zijn te bereiken. Naast rolstoelgebruikers zijn ook andere gehandicapten en ouderen – in principe vanaf 60 jaar – bij het centrum welkom.

is het wel verstandig dat je je komst vooraf aankondigt per mail via vissen@viscentrumgehandicapten.nl. Pas na toestemming per email mag er worden gevist.

Op YouTube staat een leuke video van de dag dat Gijs daar is geweest: https://www.youtube.com/watch?v=NDv_o8-iq48 of scan de QR-code en kijk mee:

Het is wat in onbruik geraakt, het Nederlandse woord ploert. Maar onlangs ben ik weer eens hard geconfronteerd met de betekenis van dat woord. Wat is het geval? In de stad waar ik de volgende dag moest zijn, bracht ik de nacht door in een hotel dat prachtig gelegen was aan een wijds water, waarachter zich tal van vaarten en veengaten uitstreckte. Ik was niet voor mijn lol op reis en voor de hengel was geen tijd, maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Zo kon ik toch even van de sfeer genieten en, je weet nooit, misschien kwam ik nog wel een aardige visbroeder tegen...

TEKST JACOB STARREVELD

DE PLOERT

Toen ik 's morgens de gordijnen opendeed was het rustig weer. Er waren al heel wat zeiltjes op het water en aan de rietkant zag ik een paar visbootjes tussen de stokken staan. Jammer, maar mij ontbrak de tijd om te gaan vissen.

In de ontbijtzaal was het gezellig. Het rook lekker naar verse koffie, de tafels waren aangenaam gedekt en alles zag er verzorgd uit. Ik ging er eens lekker voor zitten bij het grote raam vanwaar ik een prachtig zicht had op het water. Ik had de tijd tot het middaguur en kon het mij gemakkelijk maken met een krantje en wat schrijfwerk. Tegen elfen werd het drukker in het restaurant, niet alleen met hotelgasten maar ook veel bezoekers die met een bus waren gekomen. Gelet op de vele tinten grijs, het uitladen van rolstoelen en de oververtegenwoordiging van de dames was het een dagje uit voor bewoners van een ouderenoord. Geen wonder, deze plek was een prima tussenstop met goede koffie, smakelijke Friese koek en een mooi uitzicht over het wijde water. Het was een gezellig geroezemoes totdat er ineens een domper op werd gezet.

Er stampte een grote ruige kerel binnen die direct ieders aandacht trok. En daar was alle reden toe. De kerel sopte met zijn laarzen en duffelse jekker als een dragonder door het restaurant, zijn vistas over zijn schouder en half opgetuigde hengels in zijn rechterhand. In zijn linkerhand een leefnet met twee flinke snoeken. Hij kwakte zijn spulletje neer en riep luid om koffie, terwijl hij zijn armen op zijn rug sloeg om zijn bloedsomloop te stimuleren. Ondertussen riep hij een paar als grap bedoelde grofheden naar twee oude dametjes die in alle rust hun gebak zaten op te peuzelen en nu vol afgrijzen naar die woesteling keken. "Komt er nog wat van die koffie?" schreeuwde hij in de richting van de bar. De ober kwam aangesjouwd met een dienblaadje en zette dat op een tafeltje in de hoek van het restaurant. Ik zag dat hij iets tegen de man fluisterde en hem met zachte hand naar die hoek probeerde te duwen. Maar daar

had deze duidelijk geen zin in. "Ik zit liever bij die oudjes aan het raam, dat is veel gezelliger, vinden jullie ook niet, wijfies?" Met zijn grote hand wreef hij even over het grijze permanent van een van de twee. Ze stond direct op, gevolgd door haar vriendin die, in alle haast hun spulletjes bijeen greep.

Ik stond in dubio. Ik moest weg naar mijn afspraak. Maar het voelde toch ook niet zo lekker om zo weg te gaan alsof er niets aan de hand was. En zoals dat gaat keek ik om mij heen of iemand anders misschien aanstalten maakte om de kastanjes uit het vuur te halen. Maar het bleef akelig stil. Men zat vol afkeer naar de nieuwe bezoeker te kijken, als was het een wild dier. Ik zag al voor me hoe ik eruit zou zien als ik met hem op de vuist zou moeten. Laten we eerlijk zijn, dat gaat er toch door je heen: mijn pak naar de verdommenis, misschien een stukgeslagen hoofd, schade in het restaurant, van dat soort dingen. We leven nu eenmaal in het echt, en niet in een cowboyfilm. En daarbij komt, ik ben niet als held geboren en om er een te worden, daarvoor mis ik de aanleg. Ik besloot op te staan. In de hal liep ik een nerveuze hoteleigenaar tegen het lijf die handenwringend bij de telefoon stond. "Politie al gebeld?" vroeg ik. "Ja, maar die komen niet," zei de man "Er is geen sprake van geweld, zeggen ze. Ze zeggen dat wij dit zelf moeten oplossen. Alleen als er duidelijk sprake is van fysiek geweld of bedreigen, dan komen ze." De hotelbaas had het Spaans benauwd en wist duidelijk geen raad met de situatie. Ik ook niet. Ik wenste hem sterkte.

In de auto suste ik mijn geweten met de gedachte dat het toch ook letterlijk zijn zaak was. Een beetje restaurant had toch wel meer met dat bijltje gehakt, zo hield ik mijzelf lafhartig voor. Maar lekker zat het me toch niet.

Tegen etenstijd was ik klaar in de stad. Op weg naar huis naderde ik de afslag die in de richting ging van het hotel. Ik aarzelde. Ik nam toch maar de afslag en reed het parkeerterrein op. Ik was nog maar net in de hal of ik voelde al dat de stemming bedrukt was. "Hij is er weer," zei het meisje van de receptie, met een hoofdknik naar het restaurant. Ik liep verder om de zaal in te kunnen kijken. En inderdaad, de bruit zat in het midden, aan een grote ronde tafel die eigenlijk voor een groter gezelschap bedoeld was. Zijn visuitrusting lag op de grond. Zijn leefnet met een zootje vis had hij nu op een tafeltje ernaast neergegooid. Voor zich had hij een hoog opgeladen bord met voedsel. In zijn grote handen hield hij een halve kip waaraan hij luidruchtig zat te kluiwen. De mensen in het restaurant zaten beschaamd voor zich uit te kijken, af en toe een steelse blik naar het midden werpend.

"Wat is dat voor een vent?" vroeg ik de receptioniste. "Kennen jullie hem?" Het meisje antwoordde met een vies gezicht: "Hij is gistermiddag gekomen. Het is een sportvisser. Vanochtend heel vroeg is hij weggegaan, daarna om koffie gekomen en nu wil hij hier eten. Hij is hier net binnengevallen" "Zo kun je dat wel noemen, ja," mompelde ik. Het schuldgevoel kroop weer naar mijn maag. "Maar zo kan dat toch niet doorgaan?" probeerde ik. "Nee, meneer Vlaar, onze eigenaar, is al naar de politie geweest. Voor advies". Ik voelde een spoor van opluchting

opkomen. "En?" vroeg ik. Ik betrapte mij erop dat mijn vraag hoopvol klonk, blij dat er een oplossing was en dat mijn schuldgevoel van niet-ingrijpen daardoor verlicht werd.

"Ze willen wel komen als er geweld of gevaar is," zei het meisje. "Maar meneer Vlaar wil ook geen scene met het oog op de naam van het hotel. Ze zeggen dat meneer Vlaar eerst met hem moet praten. Om hem te overreden weg te gaan. Meneer Vlaar staat nu in de keuken met de kok te overleggen."

Ondanks de ernst van de situatie moest ik toch glimlachen. Ik zag het voor me: meneer Vlaar in zijn keurige pak, met achter zich de kok met een scherpgeslepen mes. Achter het meisje ging nu een deur open. De arme eigenaar stapte op de viezerik aan de grote tafel af. Ik besloot snel een tafeltje in de buurt te zoeken zodat ik het gesprek kon volgen.

"Ik wil u vriendelijk verzoeken weg te gaan," zei meneer Vlaar op hoffelijke toon. "U jaagt mijn klanten weg met uw ruwe gedrag. Zij nemen aanstoot aan uw manier van doen." "Waarom? Ik zit hier prima. En ik betaal toch." blafte de man. Hij smakte gewoon verder en deed of meneer Vlaar lucht was.

Het vet droop van zijn kin. "Alstublieft!" smeekte de hoteleigenaar met de handen in de lucht. "Hoor eens eikel," snauwde de man. "Ik herhaal, ik betaal alles en donder nu op, ik ben aan het eten. Zie je dat niet?" Mijnheer Vlaar legde een ander ijzer in het vuur: "U krijgt uw geld terug!" probeerde hij. "Alles?", bromde de schobbejak. "Ook mijn kamer, ontbijt en koffie?" vroeg hij. "Ja, als u maar direct weggaat," antwoordde mijnheer Vlaar, blij dat het incident zo zou aflopen. "Okay," zei de man, "Maar pas als ik klaar ben met deze hap voer." Mijnheer Vlaar

wist zichtbaar geen raad met dit soort grofheid. Maar gelukkig voor hem eindigde het bezoek van deze smeerkees zonder bruto geweld. De man ging even lomp weg als hij gekomen was, zonder al te veel schade voor de eigenaar en zijn gasten. Het kostte het restaurant wel een paar tientjes voor de maaltijd, een honderdje voor de kamer, de vertering van enkele glazen bier en een kop koffie, maar daar bleef het gelukkig bij.

Ik praatte nog wat na met de hoteleigenaar en de ober en bood mijn verontschuldiging aan voor mijn slapzuchtige houding. "Ach meneer," zei de hoteleigenaar, "alle restaurants in de buurt kennen deze man. De 'ploert' noemen wij hem. Dit flikt hij om de zoveel tijd bij een van ons. Maar niemand durft hem aan te pakken. Eén keer heeft een collega aan de overkant het geprobeerd. Toen heeft hij de ober een blauw oog geslagen, een paar tafels omgekeerd en een aantal gasten uitgescholden. Ik geloof dat hij een dag of wat vastgezet is, maar daarna ging het weer verder. En wij moeten afwegen: een hoopnarigheid in ons restaurant als wij die ploert aanpakken of proberen er netjes van af te komen. En dat weet die vent natuurlijk ook!" Mijn-

heer Vlaar keek er misnoedig bij. "Zo werkt dat dus," zei hij zacht. En ik begrijp nu precies wat het woord ploert betekent in onze taal. Jammer dat het zo in onbruik is geraakt, want er lopen heel wat ploerten rond in ons land. O, ja, en ook heel wat laffe lieden die het bestaan van die ploerten mogelijk maken.

Jacob Starreveld. Voor meer verhalen over vissers en vistoestanden: "Een Loos Vissertje", uitgeverij Aspekt, Soesterberg

EN PIERRE, WAT HEBBEN ZE GEWONNEN?

Het moet gezegd worden: ook dit keer zijn er weer fraaie prijzen te winnen. Onze dank gaat dan ook uit naar onze sponsoren: de hengelsportzaken Rien de Wolf, Hengelsport Willem, Hengelsport 2000, Hengelsport Amsterdam en onze visgidsen.

1. Voor 4 personen een dagje vissen met onze visgidsen Juul Steyn en Daan Verbruggen.
 2. Vijf opgetuigde hengels (vast stokken) van HSV Wilem.
 3. Vijf boeken "Denken als een vis" van Juul Steyn
 4. Setje van verschillende witvis dobbers van Hengelsport Willem.
 5. Onthaak- en kniptangen van Hengelsport Willem.
 6. Twee AHV-onthaakmaten.
 6. t/m 10 Twee molens en twee streetfishing hengels van Hengelsport Rien de Wolf, Hengelsport Amsterdam, Hengelsport 2000, Hengelsport Willem en Hengelsport Peeters.
- Alleen als lid van de AHV kom je hiervoor in aanmerking!

**WILLEM
HENGELSPORT**

Piet Vogel
**HENGELSPORT
AMSTERDAM**

Hengelsport 2000

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG VISSSEN II - 2021*

De navolgende leden zijn getrokken uit de vele inzendingen die wij ontvangen hebben. De winnaars hebben inmiddels de gewonnen prijs toegezonden gekregen.

Santi Cocuzza en A.D. van Arkel (*dagje zeevissen*); P.B. Obdam, Herman Kooij, G. Maas en Ferenc Lupas (*dagje roofvissen met een visgids*); Leslie Mosselman, J.H. Collast, Matthijs Loriaux, Andre Pinas en Thijs Polak (*boek "Denken als een vis"*); Eduard Hessels, Fred Bijlsma, Henny Beijer, Johan Janssen en Michael Huisman (*rigbox*); R. de Klerk, B.F. Hensen, R.E. Cave, Frank van Kasteel en J. Draak (*opgetuigde hengel*); Paul Buitendijk en Wijnand Rijdsdam (*shimano molen*); Rinus Droomers, A.D. Jeeves en Caia Wijnschenk (*streetfishing hengel*); Dennis Rijsenbrij (*okuma molen*); A.J.A. uit den Boogaard (*karpers hengel*); Wanners Deckers (*setje witvis dobbers*); Arjan de Koning (*fox halo zaklamp*); H. Moinat (*landingsnet*).

Veel plezier met de gewonnen prijs!

* over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd!

Voor de derde keer gaan we voor onze trouwe AHV-leden in het kader van ons 115 jarig bestaan een fors aantal prijzen weggeven. Zoek opnieuw de 11 verschillen in de tekeningen, markeer deze, maak een foto of scan van de tekening en stuur het resultaat onder vermelding van jouw AHV vispasnummer op voor 6 oktober 2021 op naar ahv@ahv.nl Een kopie per post versturen mag ook naar de AHV, Beethovenstraat 178, 1077 JX Amsterdam. Succes!

CARTOON: RUBEN VAN AËFST

ZOEK DE VERSCHILLEN EN WIN EEN VAN DE FRAAIE PRIJZEN

25

CARTOON

HET JORDAAN FESTIVAL AMSTERDAM

GESCHIEDENIS VOOR HET VOETLICHT

TEKST MARTIN VAN HAEFTEN

Het Jordaan Festival vindt zijn oorsprong in 1949 in de Wijde Gang, een oude wijk binnen de Jordaan. Het festival zorgde voor ruim een week gezelligheid met allerlei activiteiten en festiviteiten georganiseerd voor en door de arbeiders uit de Jordaan. Spel, zang, dans, cabaret, lunapark en de kermis. Plezier, daar was het om te doen. De kermis, die al voor 1949 werd gehouden om geld bij elkaar te krijgen omdat de Jordaan een opknopbeurt nodig had, wordt dan ook gezien als voorloper van het Jordaan Festival. Dat de sanering nodig was bewijzen de verpauperde panden, bouwvallige gevels en onbewoonbaar verklaarde woningen.

Vier jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog heerste er dus nog altijd armoede. Tegen de achtergrond van deze schrijnende armoede ontstond een geromantiseerd beeld van opgewekte solidariteit tussen

Jordaan Festival
 11-19 SEPTEMBER **1954**
KERMIS PALMGRACHT

•
 PLACE DU JARDIN
 OPENLUCHT DANCING

•
 DE GOUDEN BRUILOFT
 VAN SLAPPE HEIN
 DOOR
 DE JORDAAN % PLANKEN
 IN DE BRUILOFTSZAAL 1e MARNIXPLANTSOEN 1

•
 IEDERE AVOND 20 UUR
 EN 21.30 UUR

Gecostumeerde viswedstrijden in de **BROUWERSGRACHT**
MUZIKALE MARSEN - WINKELWEEK

de kinderrijke en kleinbehuisde Jordanese families. Er was sterke behoefte om gezamenlijk iets te ondernemen, iets te vieren. Dit gebeurde dus in de vorm van het Jordaan Festival wat jarenlang, tot op de dag van vandaag, in de

maand september werd gehouden. In die tijd echt iets voor de Jordanezen om naar uit te kijken.

VISSEN TIJDENS HET JORDAAN FESTIVAL

Wat misschien minder bekend is en toch gezien werd als een hoogtepunt tijdens het Jordaan Festival was de viswedstrijd voor vrouwen.

Het Dames Viscollege hield viswedstrijden in de Brouwersgracht tijdens het Jordaanfestival. Deze viswedstrijden, waar zomaar 600 vrouwen aan deelnamen, werden georganiseerd door De Vrouwenclub, die onvoorstelbaar veel activiteiten organiseerden tijdens het festival.

De Vrouwenclub bestond uit vrouwen die een kraam hadden op de Lindengrachtmarkt of een winkel in de nabijheid. Vanaf de Lindengracht vertrok om 7 uur s 'avonds een stoet vrouwen, elk jaar weer anders verkleed, richting Brouwersgracht. De dames werden in de optocht muzikaal vergezeld door het pijperscorps 'Juliana', gestoken in smetteloos witte blouses met fiere oranje dassen en fleuri-

ziek voorop vertrokken de deelnemers naar het café van Ome Dirk. De commissie ging dan vergaderen om de uitslag van de wedstrijd vast te stellen, waarna de prijsuitreiking volgde. Na de prijsuitreiking gingen de deelnemers en commissie richting het kermisterrein naar het Hipodroom, waar alle deelnemers werden getraceerd op een gratis ritje te paard.

TANTE NA STEEVAST KAMPIOEN

In 1949 begon Tante Na plaatselijk beroemd te worden. Zij maakte bijna twaalf jaar deel uit van het Jordaan cabaret. Haar liedteksten waren niet van de eerste de beste, namelijk van Henk Voogt, auteur van klassiekers als Bij ons in de Jordaan, de Afgekeurde Woning en talloze revues. Tante Na maakte naast haar zangtalenten ook (nog tot 1956) furore bij een ander populair festival-onderdeel; de traditionele viswedstrijd voor Jordaanvrouwen langs de Brouwersgracht. Tante Na werd steevast kampioen.

ge baretten. Alvorens er werd gevisst speelde het corps nog een nummertje en daarbij werd steevast vrolijk gedanst. Aan de overzijde bij de Brouwersgracht werden honderden houten vissen in het water gegooid. De feestverlichting gloeide langs de gracht en weerspiegelde zich in het water. De belangstellenden krioelden zich langs de walkeant en uit alle ramen puilden de kijkers. De politie te water voer met een motorbootje langs de hengelande dames om alles in goede banen te leiden. De kreet "beet" was niet van de lucht en de commissarissen konden het telwerk maar net bijhouden.

Om 9 uur was het einde wedstrijd. In optocht met de mu-

Grote foto: Het Jordaanfestival kon rekenen op een grote opkomst. Links boven: De dames visten er flink op los. Rechts boven: Onderweg naar de Brouwersgracht. Links onder: Niemand kon Tante Na verslaan. 3 Fotografie: Bron Nationaal Archief)

De afgelopen edities van V!SSEN Magazine stonden in het teken van het 115-jarige bestaan van onze vereniging. Dat heeft tot inspiratie geleid. Zo ontvingen wij van de heer André van Elmpt de volgende brief mogen ontvangen.

"H et is altijd weer een plezier om te lezen hoe lang mensen al vissen met een bamboestokje of een volglas werphengeltje". U heeft het in V!SSEN Magazine onder andere over vissen 70 jaar geleden maar ik viste al vóór die tijd. Dit deed ik in plaats van naar school te gaan, maar ja het was ook een totaal andere tijd. Ik viste in die tijd aan de oude vismarkt langs het IJ en vermaakte mij prima met de vangst van brasems, voorns en baarsjes. Mijn vader, die gelukkig ongedeerd was teruggekeerd uit Duitsland, vond werk aan de haven en was een echte visliefhebber, om te consumeren dan weliswaar... Dus alles wat ik ving verdween gebakken of gekookt in zijn lunchtrommeltje. Zelf ontdekte ik in die tijd hengelsportwinkel Peeters aan de Prins Hendrikkade en kwam

HIENGELSPORT DOOR DE JAREN HEEN

TEKST ANDRÉ VAN ELMPT

als 12-jarig jochie in contact met ene Ome Ko en nog iemand waarvan ik mij de naam niet herinner. Deze twee namen mij onder hun hoede en schreven mij in bij de Haarlemse Hengelsport Vereniging omdat zij een jeugdafdeling hadden. Bijna elke zondag werd ik dan opgehaald en gingen we baars vissen, meestal aan het Noord Hollands Kanaal. Of ik erg bedreven in het 'baarspikkelen' was kan ik mij helaas niet meer herinneren, maar ik beleefde daar erg veel plezier aan.

MIJN EERSTE SNOEK

Toen ik eenmaal wel naar school ging, viste ik in mijn vrije tijd vaak met schoolvriendjes langs de Haarlemmerweg ter hoogte van de molen, daar pakte ik mijn eerste snoek. Het aasje dat voor de bek van de snoek hing was 'm te min dus stapte ik voorzichtig het ondiepe water in om de snoek dan maar letterlijk, met een snelle greep, uit het water te pakken! Trots als een vieze natte aap ging ik naar huis maar kreeg daar een pak op mijn duvel van mijn moeder maar een knipoog van mijn vader...

Een paar jaar later volgde ik de opleiding machinebankwerker. Deze opleiding was intern buiten Amsterdam. Een van de leraren was ook een fanatiek visser en we reden dan ook regelmatig samen op de fiets naar de Maas om te vissen bij de stuw in Borgharen.

Eenmaal geslaagd voor mijn diploma keerde ik terug in Amsterdam en deed toelatingsexamen op de kweekschool voor scheepswerktuigbouwkundige, ik volgde aldaar de avondopleiding en werkte overdag. Varen bleek er echter niet in te zitten, ik had namelijk een 'papkuur' ondergaan om te herstellen van een maagzweer en daarmee mocht je in die tijd niet varen.

ZEEVISSEN

Ik fietste werkelijk naar elk water waar ik maar kon komen om te vissen, zo ook de zuidpier te IJmuiden. Daar pikte ik de liefde voor het zeevissen op. Ik werd lid van de EFSA (European Federation of Sea Anglers). Vele jaren later stond ik zelf aan het roer om het Scheveningen Sea Angling en het Nederlands Zeehengel Kampioenschap te organiseren. Vaak ging ik samen met een van de clubleden in zijn bootje de zee op. Tot ik zelf ook in de omstandigheden kwam om een bootje te kopen, de RanaFisk, om samen met mijn vrouw en kinderen op vakantie te gaan en uiteraard veel te vissen.

Nu, aangekomen in de huidige tijd ben ik 82 jaar en zodanig beperkt in mijn doen en laten dat ik van achter het raam van mijn huis het moet doen met het aangezicht van een reiger die net een visje aan het verorberen is. Maar het is hem gegund! Als ik mijn kans weer krijg dan ga ik met mijn scootmobiel langs de Evenaar in Amstelveen om te kijken of ik nog een visje kan verschalken.

Bijchrift AHV: Geachte Heer van Elmpt, hartelijk dank dat u deze hengelsportervaringen door de jaren heen, met ons heeft willen delen. En dank dat u, inmiddels toch ook alweer, 33 jaar lid bent van onze vereniging!

WAT DENKT U? EEN EIGEN AHV-RUIL- EN OCCASIONBEURS?

Beetje bij beetje komen de samenleving weer terug naar onze oude bewegingsvrijheid. Ondanks de Coronacrisis konden wij in de buitenlucht optimaal genieten van onze hobby. Sportvissen is een buitensport en gaf de sportvissers meer vrijheid dan andere sporten. Maar ontspannen slenteren op hengelsportbeurzen hebben we helaas moeten missen door de strenge regelgevingen van de overheid en RIVM. Het zou fantastisch zijn om weer een hengelsportbeurs te kunnen bezoeken!

De AHV vraagt zich dan ook af of daar behoefte aan is. Met name een kleinschalige ruil- en occasionbeurs in Amsterdam. Mocht er vraag naar zijn dan is de AHV bereid de organisatie daarvan voor haar rekening te nemen. En wil dat graag doen in samenwerking met lokale hengelsportwinkeliers en hengelsport gerelateerde bedrijven. Laat weten of jij daar ook iets voor voelt. Denk mee met de AHV, is een kleine ruil- en occasionbeurs haalbaar? Waar kunnen we die houden? Kom met suggesties zoals locaties, thema's, vrijwilligers etc.

Brainstormen kan geen kwaad want een beurs organiseren vergt tijd en inspanning. Iedere suggestie is daarom van harte welkom.

Lees meer op ons social media platform: <https://www.facebook.com/amsterdamsehengelsportvereniging> of mail ons met ideeën via: ahv@ahv.nl

ZIJN WIJ DAT?

Ben jij de gefotografeerde visser in de rubriek 'Zijn wij dat'? Bel dan even met het AHV kantoor (020 – 626 49 88) om een afspraak te maken voor de overhandiging van je prijs. Mailen kan ook via ahv@ahv.nl. De prijs is een hengelsportcadeaubon beschikbaar gesteld door de Amsterdamse Hengelsport Vereniging. Het kantoor is geopend van maandag t/m vrijdag van 9.00 tot 17.00 uur.

KORTING OP DE VISPAS 2022

De AHV bestaat 115 jaar. En wie jarig is, die trakteert. Leden van de AHV profiteren mee! Het bestuur van de Amsterdamse Hengelsport Vereniging heeft besloten om, in ieder geval voor het verenigingsjaar 2022 de contributie van de Vispas voor haar leden te verlagen.

	Contributie 2021	Contributie 2022
Vispas (18 jaar en ouder)	€ 42,50	€ 37,50
Junior Vispas (14 tot 18 j.)	€ 28,50	€ 25,00
Jeugd Vispas (tot 14 j.)	€ 18,00	€ 14,00

Nieuwe leden heten wij ook van harte welkom om het feestje met ons mee te vieren! (Vanaf oktober 2021 online via ahv.mijnhengelsportvereniging.nl)

DERDE HENGEL VERGUNNING 2022

En alsof dit nog niet genoeg is, ook de Derde Hengel Vergunning verlagen wij van € 35,00 naar € 25,00 en dat alles met een gratis nachtpas!

Het bestuur realiseert zich dat bij het uitkomen van dit magazine de actualiteit van onderstaande informatie deels achterhaald kan zijn. En aangezien het bestuur niet over profetische gaven beschikt, zal deze ontwikkeling zich blijven voordoen. Dat geldt overigens niet alleen voor delen van ons magazine, maar voor alle geschreven nieuws. Van de zaken die bij het uitkomen van dit magazine nog niet bekend zijn, wordt u in de volgende editie en via social media alsnog geïnformeerd.

De zomer bood, ondanks de beperkingen, ook mooie kansen. De jeugdcaravaan, de bijeenkomsten met de vismeesters, onze Algemene vergadering, de voorlichting inzake de voorgenomen organisatieontwikkeling van de hengelsport en het project Samen Vissen.

AHV ZAKEN

Het bestuur zal de huidige statuten in verband met de Wet Bestuur en Toezicht Rechtspersonen en Ultimate Beneficial Owners tegen het licht houden en daarin zo nodig, na uitvoerige bespreking, aan te laten passen bij de notaris.

- De opknabbeurt van ons kantoor nadert haar voltooiing. De finale werkzaamheden betreffen de herinrichting van het balkon en de vergroening van de dakluifel.
- Een regulier voortgangsgesprek met de werknemers van het kantoor is gevoerd; daarnaast wordt het AO-handboek geactualiseerd.
- Het bestuur onderzoekt de verschillende PR-modaliteiten, waar onder de vernieuwing van de website en promotiemogelijkheden.
- Aan de vraag om vislessen op de basisscholen te geven kan op korte termijn i.v.m. een tekort aan vrijwilligers helaas niet worden voldaan.
- Leo van der Hilst, coördinator van de controleurs, neemt samen met Gaston Klein het beheer van het Landje aan de Sloterplas van Herman Sentrop over en is daar op de maandagen aanwezig. Herman kan helaas, in verband met zijn verhuizing naar Purmerend, deze werkzaamheden niet meer verrichten. Het bestuur bedankt Herman voor zijn jarenlange trouwe en uitstekende werkzaamheden op het Watersporteland.
- De jaarlijkse BBQ voor de vrijwilligers zal op 18 september 2021 worden

Enthousiaste vissertjes tijdens de Jeugdcaravaan.

den gehouden bij Amstel Palace aan de Johan Muyskensweg 15 te Amsterdam.

- De ledenraadvergadering staat gepland op donderdag 28 oktober 2021. De vergaderlocatie wordt nog t.z.t. bij de uitnodiging bekend gemaakt. Er wordt gekeken naar het gevolg van de negatieve rentes op de rekeningen en de overige kosten. Verder komt een voorstel over een financiële visie over het vermogen.

BOSBAAN BALISAGE

De lijnen van de balisage zijn in zeer slechte staat en worden op korte termijn vervangen. In ieder geval kan na oktober 2021 weer gebruik worden gemaakt van de vismogelijkheden.

VISWEDSTRIJDEN

Met ingang van 2022 kunnen alleen leden van de AHV aan de door de AHV georganiseerde viswedstrijden deelnemen. Belangstellenden voor deze wedstrijden worden verzocht om regelmatig onze website en onze Facebook pagina in de gaten te houden.

- De Spiegel Karper Project weekendwedstrijd is succesvol verlopen. Het voornemen is om dit najaar weer de karper-driedaagse aan de Sloterplas en de Karper Bosbaan wedstrijd in november te houden.
- De geplande roofviswedstrijden zijn op de Sloterplas (19 september 2021) en de Nieuwe Meer (24 oktober 2021).
- De witviswedstrijden zijn als volgt vastgesteld; op 26 juli vond de eerste wedstrijd in het Amsterdam-Rijnkanaal plaats. De wintercompetitie met koppels omvat in totaal 6 wedstrijden. Verder is een driedaagse wedstrijd op 9, 10 en 11 oktober 2021.

GEMEENTE AMSTERDAM

Aan de evaluatie van Dierenwelzijn heeft de AHV haar medewerking verleend. In het najaar wordt de eindrapportage van de evaluatie verwacht. Vanuit de gemeente is gevraagd om data te koppelen aan het aanleveren van de visplannen. Voorts is een planning van het aanleveren van de factsheets en visstand beheerplannen opgezet. Er worden nog afspraken gemaakt voor de tweede helft van de pachtovereenkomst (tweede helft 2021, 2022, 2023 en eerste helft 2024). In het voorstel om de visstand beheerplannen per type water op te stellen i.p.v. per stadsdeel kan de gemeente zich vinden.

Het voornemen is om in november 2021 de eerste batch te doen: boezemwater en diepe wateren.

SPORTVISSERIJ NEDERLAND & SPORTVISSERIJ MIDWEST

Door het bestuur is kennisgenomen van de verschillende scenario's betreffende de reorganisatie binnen de hengelsport. Het bestuur acht het van belang dat er voldoende draagvlak voor deze ingrijpende veran-

dering is en dat alle zeven federaties achter de voorgestelde plannen staan. Voor dit project dient ook voldoende tijd genomen te worden, terwijl aan het sociale (personele) aspect voldoende rekening gehouden dient te worden.

Het project Samen Vissen betreft vissen met personen uit een zorginstelling; er is vanuit SN-subsidie hiervoor aanwezig. Er wordt voor dit project naar vrijwilligers en een vast aanspreekpunt gezocht. Het Samen Vissen-project laat ook het sociale gezicht en de maatschappelijke functie van de sportvisserij en de hengelsportvereniging zien. Onderzoek toont namelijk aan dat sportvissen een goede bezigheid is voor lichaam en geest.

BEZWAAR

Op 3 juni 2021 is op de Algemene Vergadering van Sportvisfederatie MidWest om dit jaar, evenals in 2020, een bedrag van € 2,00 per aangesloten VISpashouder van 14 jaar en ouder per peildatum 31 december 2020 terug te betalen, exclusief de leden met een Extra VISpas. Achteraf is gebleken dat niet elk toen deelnemende vereniging haar stem heeft kunnen uitbrengen, waarop door het bestuur van MidWest hierover een herstemming wordt voorgesteld. De AHV heeft samen met de AUHB hier tegen bezwaar gemaakt en dit ook aan het bestuur van MidWest en de bij de federatie aangesloten verenigingen kenbaar gemaakt. Slechts één

IN MEMORIAM COR DE VIJLDER

In augustus 2021 bereikte ons het droevige bericht dat, ere- en ledenraadslid van onze vereniging, de heer Cor de Vijlder is overleden. Hij werd 89 jaar.

Cor heeft zich jarenlang ingezet voor onze vereniging, met name voor de jeugd. Het bestuur en medewerkers van de AHV wensen zijn echtgenote, kinderen en verdere familie veel sterkte om dit verlies te verwerken.

vereniging heeft vervolgens schriftelijk te kennen gegeven geen stem te hebben kunnen uitbrengen. Gelet op de uitslag van 3 juni betekent dat de meerderheid nog steeds achter het destijds genomen besluit van teruggave van de retributie van € 2,00 staat.

Verder staat in de statuten van de federatie dat de voorzitter, conform artikel 23 lid 3 en 4 staande de vergadering terecht heeft geoordeeld dat geldige besluiten zijn genomen en gemeld dat het bestuur die ook zal uitvoeren. De besturen van de AHV en AUHB gaan er dan van uit dat aan dit besluit ook daadwerkelijk gevolg zal worden gegeven; in het andere geval is een juridische gang onvermijdelijk.

Kennemerstraatweg 127
1851 BC Heiloo
tel: 072 533 69 61
www.handyfish.nl

www.facebook.com/Handyfishhengelsportheiloo

@handy_fish_heiloo

STERKE STAALTJES

STAVTLIES
SLEBKE

In deze nieuwe rubriek laat Joris Weijtens zien hoe het onze projectspiegelkarpers vergaat die sinds 1998 worden uitgezet in AHV-water. Zoals de lezer vast weet, worden sinds die tijd vele duizenden uitgezette spiegelkarpers op de voet gevolgd door het systeem van melden en matchen. Wordt een spiegelkarper gematcht aan een 'plankfoto' dan belanden de vangstgegevens in het archief van het Spiegelkarperproject van de AHV. Uit dat dikke en rijke, deels nog analoge, archief zal Joris putten voor deze rubriek.

TEKST JORIS WEIJTENS

De titel van deze rubriek ver-raadt al waar het accent op zal liggen: karpers die door hun gedrag of hun ontwikkeling in het oog springen. Karpers die grote afstanden afleggen; karpers die uit de toon vallen door groei; karpers die keer op keer gemeld worden of juist karpers die bijna nooit worden gezien. En passant zal Joris de lezer wetswaardigheden meegeven over de geschiedenis van wat

we nu rustig een instituut kunnen noemen: Spiegelkarperprojecten, beter bekend als SKP.

DE OUDE REIZIGER

De oude reiziger is een spiegelkarper die op 25 juni 1998 werd geleverd door de OVB (Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij) voor de allereerste uitzetting van het allereerste Spiegelkarperproject.

Die uitzetting vond destijds plaats aan de rand van het Beatrixpark in het Zuider Amstelkanaal. De karpers waren voor die heugelijke eerste dag door de OVB speciaal geselecteerd voor ons project. Wondermooie spiegelkarpers van Valkenswaardorigine, donker, bijna zwart van kleur, met ronde staartpartijen. Minder mooi, maar even opvallend zijn de vele ingescheurde vinnen: erfenis van een jeugd doorgebracht in de netten bij de Amercentrale. Daar groeiden de jonge karpertjes onder voermachines uit tot K3-formaat. De donkere kleur heeft deze juni 1998-lichting te danken aan het verblijf in een kraakheldere opslagvijver voorafgaand aan de levering. In het algemeen geldt namelijk dat hoe helderder het water is des te donkerder karpers kleuren.

MELDGESCHIEDENIS

Meld je een spiegelkarper bij een SKP dan kun je bij een match van de matcher of SKP-coördinator een meldgeschiedenis verwachten. Soms is die geschiedenis heel kort, maar bij het AHV-SKP met een loop van ruim 23 jaar zitten er ook projectspiegels tussen met 20 meldingen of meer! De eerste melding van deze vis kwam van Tim Pelsma (coördinator van SKP Weesp) die de foto in augustus 2002 per post (!) opstuurde.

"Hoi Joris, zie foto. Is dit wel een projectspiegel? Zo nee, dan ter zijner tijd graag de foto retour. Zo ja, dan hoor ik het wel. Groetjes Tim P."

Matches maken was toen aan de ene kant gemakkelijker omdat er uiteraard nog veel minder plankfoto's in het archief zaten. Maar lastiger omdat we minder ervaring hadden met matchen en zeker ook vanwege die bijna zwarte kleur van de juni 98-uitzetting. Tim had deze karper in de Gaasp bij Driemond gevangen en dat bleek aanvankelijk een van de favoriete migratieroutes te zijn van karpers uitgezet bij de Amstelkanalen. Een deel bleef in de buurt van

foto 1: Te midden van donkere 'teilgenoten' linksonder de Oude Reiziger. foto 2: De Oude Reiziger was een van de eerste spiegelkarpers op de plank (nu snap je ook meteen waar die term 'karperplank' vandaan komt!) foto 3: Eerste melding in 2002 van Tim Pelsma. Let op die twee grote schubben in de schubbenkam als herkenningspunt. Nota bene: let op de veranderde kleur!

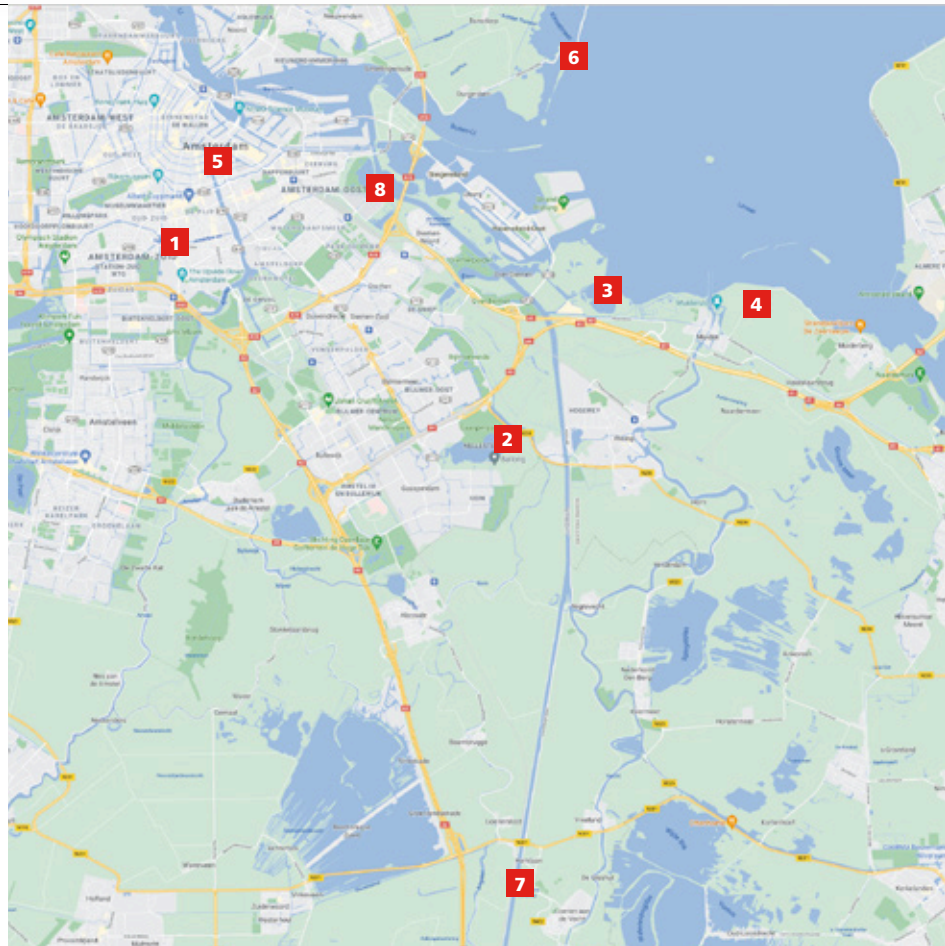
de Gaasp hangen of keerde terug naar Amsterdam, maar deze vis ontpopte zich tot vrij onvoorspelbare reiziger. Jarenlang buiten beeld om dan weer in een geheel andere zone van het boezemwater op te duiken.

1	Juni 1998	Amstelkanaal	43 cm	1,7 kg
2	Augustus 2002	Gaasp	66 cm	6,8 kg
3	Juni-juli 2009	IJmeer Diemen	74 cm	8,5 kg
4	Juni 2014	IJmeer Muiden	75 cm	8 kg
5	Augustus 2016	BinnenAmstel	75 cm	9 kg
6	Juni 2017	IJmeer Waterland	75 cm	8,4 kg
7	April 2018	ARK Loenen	75 cm	8,5 kg
8	April 2021	Nieuwe Diep	84 cm	12 kg

Pendelaars tussen IJmeer en Amstel- en stadsboezem zijn er bij ons AHV-SKP van open boezemwater betrekkelijk veel. Daarbij is het vast geen toeval dat de vangstmeldingen in de paaitijd juni/juli veelal van het IJmeer komen en de vangsten in het vroege voorjaar en najaar/winter van de Amstel/stadsboezem. Het IJmeer heeft immers veel ondiepe zones met waterplanten en dat trekt karpers van verre. Het feit dat vooral oudere projectspiegels zoals deze dit pendelgedrag vertonen wijst op het bijzondere leer- vermogen van karpers.

ROUTES RECONSTRUEREN

Uiteraard weten we niets van de whereabouts van projectspiegels tussen twee meldingen in en moeten we bij SKP-monitoring vooral routes reconstrueren. In het geval van deze reiziger weten we dat er normaal gesproken maar twee doorgangen zijn van de Amstel/stadsboezem naar het IJmeer dat een net iets hoger peil heeft: De Oranjesluizen en de sluisen bij Muiden.

Tussen de meldingen van juni 2017 en april 2018 zit de grootste afgelegde afstand. Hoe zal de Oude Reiziger dat gedaan hebben? Vanaf het IJmeer bij Waterland is de meest rechttoe-rechtaan-route via de sluis bij Muiden en

foto 4: In juni 2009 voor Peter Bekking op het IJmeer. foto 5: Jan van Dooren in juni 2017 met de Oude Reiziger op het IJmeer bij Waterland (let op de enorme staartpartij met de typische 'Amerscheur')

SPORTVISSERIJ LOODVRIJ

Een beter milieu begint bij jezelf. En als sportvisser ga je natuurlijk voor een schoon watermilieu. Lood hoort daar niet in thuis, want dit metaal is vervuילend en ongezond voor mens en dier. Sportvisserij Nederland zet daarom in op het gebruik van milieuvriendelijke alternatieven om tot een loodvrije hengelsport te komen.

Ga naar www.sportvisserijloodvrij.nl
voor meer informatie en een overzicht van loodalternatieven.

vervolgens via de Vecht door naar het ARK bij Loenen. Wat daar tegen pleit is dat karpers graag de kust aanhouden in plaats van open watervlaktes recht over te steken. Met dat in gedachte is het waarschijnlijker dat deze vis zowel heen als terug de Oranjesluizen als doorsteek van de Amstelboezem naar de IJsselmeerboezem heeft gekozen. Ook de laatste vangstmelding van het aan het ARK gelegen Nieuwe Diep wijst erop dat deze vis die route gebruikt. Dat 'doorsteken' kunnen ze bij de Oranjesluizen doen door met een schip mee te liften de schutluis in en uit. Er zit echter ook een smalle vispassage in deze sluisen die voor

groei bij karpers. Wie mij voor de start gezegd had dat in de voedselrijke boezem gekweekte spiegelkarpers van 23 jaar oud nog geen 9 kg zouden wegen zou ik niet serieus hebben genomen. Maar ook degene die beweerde dat K3 karpers in dezelfde boezem binnen 5 jaar meer dan 15 kg zouden wegen zou ik voor gek verklaren. Maar het is allebei waar!

De Oude Reiziger is van de bloedlijn Valkenswaard en dat zijn in het algemeen niet de beste en zeker niet de snelste groeiers. Toch zwemmen er van deze lichte juni-'98 in de

foto 6: Joris Bonenkamp onderschepte de Oude Reiziger aan het Amsterdam-Rijnkanaal in april 2018. foto 7: De vanger Toni Borsch is een stuk jonger dan z'n vangst: de Oude Reiziger in 2021

karpers geen al te groot obstakel vormt, al blijft het 'een sterk staaltje'! Eenmaal op het IJ is het de eerste linksaf en zit-ie op het Amsterdam-Rijnkanaal, niet alleen een snelweg voor de binnenvaart maar ook voor onze projectspiegels! Met name voor en na de paaitijd (voor mei en na juli) maakt karper daar gebruik van.

GROEI

Uiteraard kunnen we met SKP-monitoring veel meer aspecten onderzoeken dan migratie en verspreiding van uitgezette karpers. Ook het onderzoek naar groei bij karpers is een bron van ontdekkingen geworden. We dachten hierover, als eigenwijze karpervissers, al best veel te weten voor we in 1998 van start gingen met SKP, maar in de praktijk moeten we nog jaarlijks ons oordeel en mening herzien en erkennen dat er nog veel te leren valt over

AHV-wateren wel degelijk ook karpers rond die net over de 20 kg zijn gegaan! Dat zal deze vis hoogstwaarschijnlijk nooit halen. Echter, als je de gegevens van de laatste melding bekijkt zie je dat een ogenschijnlijk in groei definitief gestagneerde karper er op z'n oude dag ineens een flinke groeisprint heeft uitgegooid. Niet uitzonderlijk, zeker niet voor dit specifieke Valkenswaardtype maar op z'n minst ook een sterk staaltje.

Laten we afspreken dat als er nog bijzondere meldingen komen van deze vis ik jullie in deze nieuwe rubriek op de hoogte houd.

Blijf ze vooral vangen en melden die spiegelkarpers!

VISSEN voor KIDS

Hoi AHV VISKID,

Inmiddels is de herfst aangebroken. Hopelijk heb je afgelopen zomer veel vissen kunnen vangen, maar wist je dat je in de herfst ook prima naar de waterkant kan gaan? Veel vissen bereiden zich voor op de winter en gaan actief opzoek naar voedsel. Zo leggen karpers hun wintervoorraad aan en zijn ze hierdoor vaak groter dan in de rest van het jaar! De herfst is dus de perfecte tijd om op karper te vissen. Hoe je dat kunt doen leg ik je deze keer uit in **VISSEN voor KIDS**. Veel lees- en visplezier!

Daan Rijpkema, AHV Jeugdbestuur

DOEN ZE DAT ZO?!

Karpervissen kan je op veel manieren doen. Een van de spannendste en actiefste manieren om dit te doen is door te gaan oppervlaktevissen. Op warme dagen kan je vaak veel vissen aan het oppervlak zien zwemmen. Met enkel een hengel met een haakje en een drijvende broodkorst kun je deze vissen vaak makkelijk vangen. Hier lees je hoe je dat doet!

Stap 1: Voeren

Als je aankomt op het water waar je wilt gaan vissen is het handig om eerst een paar handjes hondenbrokken of broodkorsten in het water te gooien. Door verschillende plekjes te maken kan je opzoek gaan naar de vis.

Stap 2: Kijken

Na het maken van je laatste voerplek kan het zijn dat de karpers al druk aan het azen zijn op je eerste voerplek! Door alle plekjes kort te bekijken weet je snel genoeg of de vissen het voer gevonden hebben!

Stap 3: Vangen!

Zwemmen de karpers al druk rond de gevoerde korsten of brokken? Pak dan snel je hengel erbij en be-aas deze met een stukje brood of een hondenbrok. Grote kans dat de vissen deze meteen pakken als je deze rustig laat zakken bij het voer!

Tip: Bait Bands

Het vissen op de oppervlakte is een actieve visserij. Je bent vaak bezig met verkassen en het opnieuw be-azen van je hengel. Om te zorgen dat je harde hondenbrok op je haak bevestigd kan worden of je broodkorst goed blijft zitten als deze nat wordt, kan je het beste een bait band gebruiken. Deze kleine elastiekjes zorgen dat je aas vlak onder je haak hangt, waardoor je bijna nooit een aanbeet mist!

Wist je dat...

Wist je dat karpers zich in de herfst vaak op diepe plekken in het water schuil houden? Deze plekken blijven vaak warm na de zomer. Grote kans dat je de vissen hier kan vinden!

Wist je dat je een spiegelkarper kan herkennen aan het schubbenpatroon? Deze is net als jouw vingerafdruk uniek voor elke vis!

Wist je dat het verplicht is om in AHV wateren een onthaakmat bij je te hebben als je op karper vist? Zo beschadigd de vis niet tijdens het onthaken en kunnen we de vis veilig behandelen!

Spiegelkarpers hebben een uniek schubbenpatroon.

Aas uit de supermarkt!

Karpers zijn echte alleseters! In de hengelsportzaak zijn dan ook veel soorten smaken en kleuren aas en voer te krijgen, maar wist je dat je ook prima kunt vissen met producten uit de supermarkt? Dit is vaak goedkoper en een stuk leuker om te doen. Maar wat voor aas zou je dan kunnen gebruiken?

Tip 1: Mais

Mais is al heel lang bekend onder de karpervissers. Maiskorrels in blik doen het vaak goed tijdens het penvissen. De zoete aroma's van de mais trekken vissen vanaf ver aan en zijn vaak onweerstaanbaar! Doordat je het goed op de haak kunt prikken is het ook goed te gebruiken als haakaas.

Tip 2: Tonijn in blik

Vis eet vis? Jazeker! Je zou het niet verwachten, maar tonijn in olijfolie uit blik is heel goed om te voeren! Door de olie zweeft de geur vaak in diverse waterlagen, waardoor vissen jouw voerplek vaak snel weten te vinden! Het is ook goed te mengen met mais om zo een supervoertje te maken voor het penvissen!

Tip 3: Hondenbrok

Bij het vissen op de oppervlakte kan brood nog weleens gepakt worden door watervogels of snel van je haak vallen doordat het nat wordt. Bij een hondenbrok heb je hier minder vaak last van. Door de olie die in de hondenbrokken zit komen er in het water vaak extra smaken en geuren vrij, waardoor je dit aasje zeker niet mag vergeten bij het oppervlaktevissen!

AHV V!SKID IN THE SPOTLIGHT

Wie ben ik?

Hoi! Ik ben Lysanne Kraaij! Ik ben 13 jaar oud en ik ga graag vissen op karper. De grootste karper die ik ooit heb gevangen is een spiegelkarper van 32 pond! Dat was een heel mooi gevecht!

Waar vis je het liefst op?

Het liefste vis ik op karper, omdat daar de grootste uitdaging in zit. Vooral in de winter vind ik dit leuk, omdat het dan extra lastig is. Het liefste doe ik dit samen met mijn vader, omdat hij altijd gezellig is en er heel veel van weet!

Hoe lang vis je al?

Ik ben nu 1 jaar lid bij de Amsterdamse Hengelsport Vereniging, maar vis al sinds ik heel klein ben! Ik vind het heel erg leuk om de uitdaging aan te gaan en bezig te zijn met de natuur.

Wat wil je mee geven?

Mijn vrienden vinden het heel vet dat ik zulke grote vissen vang. Ik zou hun graag een keer mee willen nemen om ook te ervaren hoe leuk het is om op karper te vissen! De vissen zijn heel sterk en het is echt een avontuur!

VISSEN OP VIJVERS

TEKST & FOTOGRAFIE GIJS NEDERLOF

Voor de roof, karper- en witvisser heeft de tijd duidelijk niet stilgestaan. De technische ontwikkelingen zijn enorm en ook de hengelsportmogelijkheden zijn aardig vergroot. Een van die nieuwe ontwikkelingen is de mogelijkheid om te gaan vissen op *commercials* oftewel vijvers. Natuurlijk kennen de echte diehard karpervissers dit fenomeen al veel langer. Velen van hen gaan elk jaar richting een van de schitterende vijvers in Nederland en/of de ons omringende landen om daar hun bivvy op te zetten voor meerdere dagen. Ook de forelvisser kent het fenomeen vijvers natuurlijk al jaren. Waar anders, dan op zo'n forelvijver, kun je nu in Nederland een maaltje forel bij elkaar vissen.

De laatste 15 jaar is het aantal vijvers waar je kunt vissen op karper, steur en meerval ook flink toegenomen. Wie wil er nu niet met zo'n steur van meer dan een meter op de foto? Het leuke van het vissen op dit soort vijvers is dat eigenlijk alles voorhanden is voor een schitterende visdag. Je weet dat er vis aanwezig is, het is makkelijk parkeren, vaak is er ook nog iets te eten en drinken te krijgen en last-but-not-least kun je er ook nog naar het toilet. Kortom, het is niet voor niets dat het vissen in dit soort vijvers zo populair is geworden de laatste jaren.

EEN DAGJE STEUREN

Qua materiaal is het ook niet

haak te doen. Je staat er verbaasd van hoeveel steur je kunt vangen op een stukje frikandel. Wie had 20 jaar geleden kunnen voorspellen dat je vandaag de dag gewoon een dagje kunt gaan steuren.

Voor meerval kun je vaak met dezelfde basis al aardig uitvoeten. Ze zijn wel wat lastiger te vangen. Anders dan steur, die minder kieskeurig is en eigenlijk altijd wel aast, is meerval op zo'n vijver een stuk selectiever. Voor het vangen van meerval zou ik zeker wat maden en pieren meenemen.

KARPEREN OP DE VIJVER

Het vissen op karpers op *commercials* biedt ook veel mogelijkheden. Je kunt natuurlijk kiezen voor het vissen met een method feeder, de vaste stok of de pellet waggler. De method feeder is de meest relaxte manier. Een beetje methodokvoer en wat wafters en je kunt zo aan de slag. Belangrijk bij het vissen met de method is dat je na het inwerpen de method feeder niet meer verplaatst. Het systeem is zelf hakend en dat is wel zo gemakkelijk.

Als je met de vaste stok aan de slag gaat moet je topset voorzien zijn van elastiek. Met een hoofdlijn van 18/00 nylon, dobbertje 0,6 en een haakje 16 ben je al een heel eind op weg. Als aas kun je eigenlijk met van alles aan de slag; maden, harde pellets aan een bandje, pasta of mais. Het is een kwestie van proberen om uit te vinden wat het beste werkt.

Zo'n steur is geen alledaags verschijnsel.

zo'n probleem. Een beetje werp- of feederhengel, een 4000-molentje, nylonhoofdlijn van 20 0/00 en je bent al een heel eind. Ga je op steur vissen dan neem je een pot rolmops of grote garnalen met knoflook uit de supermarkt mee en je kunt aan de slag. Natuurlijk doet steur het ook goed op maden en wormen. Vergeet ook niet om een stukje frikandel aan de

Ga je voor een dagje werken, dan neem je een paar pellet wagglers mee. Met zo'n waggler vis je vaak de bovenste waterlagen af. De grote karpers zwemmen vaak net onder de oppervlakte. Als je dan je haak beaasd met een harde pellet aan een bandje en je schiet er regelmatig wat 6 mm pallets bij, dan kan je dag al snel niet meer stuk. Hou wel je waggler hengsel goed vast en stel de slip van je molen goed af, voor je het weet vliegt je hengsel uit je handen of breekt je lijn af en dat is niet de bedoeling.

Met goed gepresenteerd aas komt de vis snel aan de haak.

Als jij nu enthousiast bent geworden door dit artikel, surf dan eens wat rond op internet. Verdeeld over het land zijn er een twintigtal commercials te vinden. Over de genoemde technieken zijn op YouTube diverse filmpjes te vinden die je al de fijne kneepjes van het vissen op vijvers laten zien.

AHV SKP WEDSTRIJD ZOMEREDITIE

Het laatste weekend van juni was het weer zover, de jaarlijkse AHV SKP wedstrijd (zomereditie)! Ruim vijftig deelnemers deden mee en hebben hun best gedaan om AHV-uitzetspiegels te vangen en zo waardevolle informatie te vergaren voor het AHV Spiegelkarperproject.

Er zijn in totaal 35 karpers gevangen waarvan 27 spiegels. Van de 27 zijn er 22 door de AHV uitgezet. Het laatste weekend van september (24-25-26) is het volgende terugmeldweekend. Mocht je nog niet bekend zijn met het concept van deze SKP-wedstrijd, de opdracht is simpel. Vang in dat weekend zoveel mogelijk spiegelkarpers in een water naar keuze en fotografeer ze samen met een vlak voor de wedstrijd bekend gemaakt item. Het item van deze keer was, zoals af te lezen aan de foto's: fruit.

Wil je je alvast inschrijven voor de herfsteditie, stuur dan een mailtje naar skp-wedstrijd@hotmail.nl De verwachting is dat in oktober/november de prijsuitreiking zal plaatsvinden, hopelijk mogen we dan als vanouds weer gezellig bij elkaar zijn om de prijzen uit te reiken.

Naast de herfsteditie van de SKP wedstrijd zullen er nog een tweetal karperwedstrijden plaatsvinden*. Hieronder alle aankomende wedstrijden voor 2021:

- SKP wedstrijd (herfsteditie)
van 24-09-2021 | 19:00 tot 26-09-2021 | 19:00
- 3-Daagse karper koppelwedstrijd Sloterplas
van 22-10-2021 | 12:00 tot 24-10-2021 | 12:00
- 24 uur karper wedstrijd individueel Bosbaan
van 06-11-2021 | 10:00 tot 07-11-2021 | 10:00

**Mits de coronamaatregelen het toelaten.*

Ardèche EEN ZILVERKLEURIG TAFEREEL

TEKST & FOTOGRAFIE FELIX SENS

Na een bezoekje aan Peter, eigenaar van Exclusive Fly-fishing in Bussum, had ik weer alle spulletjes op orde om met finesse in de kraakheldere riviertjes van de Ardèche en Italië te kunnen vissen. Fijne vliegbindartikelen waarmee de kleinste CDC(cul de canard)-vliegjes gebonden kunnen worden. En wat grotere foam-kevertjes om mee op kopvoorn te vissen. Ik heb vaak gericht gevestigd op grote kopvoorn in het noordoosten van Frankrijk, waar het water veel minder helder was dan in het zuiden van het land, met kleine stroompjes die de bergen uitkomen.

water te komen. Prachtige meanders met hoog opstaande rotswanden waren er wel te vinden, maar helaas gingen deze vaak gepaard met grote troepen kanoërs. Niet ideaal om met je vlieghengel tussen te gaan wapperen. Ergens op de top van een berg spotte ik vanuit de auto een rustig stukje water. Om daar te komen was een flinke afdaling over een steil bergpaadje nodig. Maar eenmaal beneden werd je met een prachtig uitzicht beloond.

Vanaf een kleine verhoging op het strandje kon ik goed in het water kijken. Al snel zag ik de eerste tekenen van

Het plan was om samen met mijn vriendin drie weken met de auto kriskras door Frankrijk te gaan rijden. Van de Ardèche naar Le Lavandou, om daarna de Frans-Italiaanse grens over te steken. Waarna we via het Gardameer richting Oostenrijk wilden doorreizen. Een hele rit dus, met totaal verschillende soorten water. Van kleine, bijna droogstaande stroompjes, tot woest kolkende rivieren en diepe bergmeren, alles zouden we kunnen verwachten.

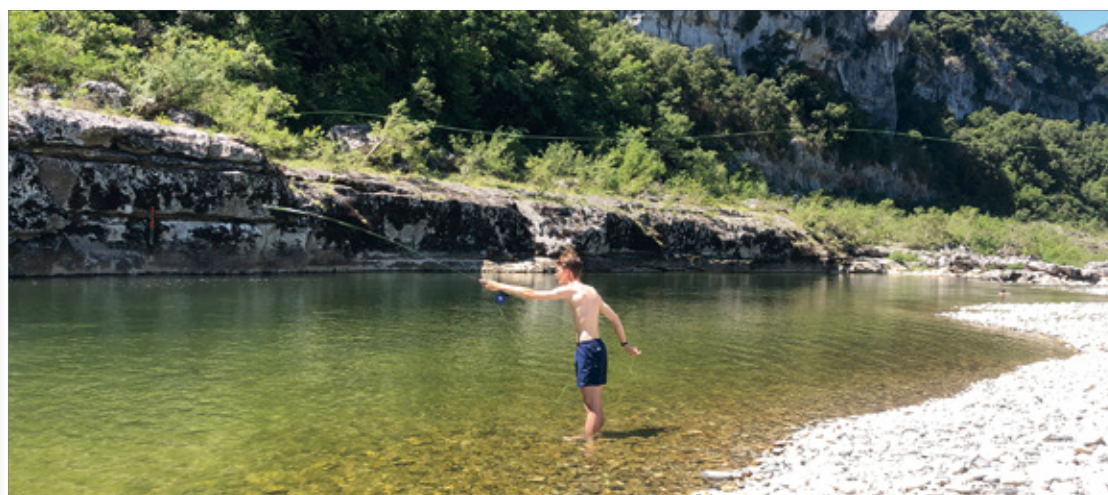

leven; een school alvers die de oevers aan het afstruinen was. Bij een tweede blik, zag ik achter die school een kopvoorn heel subtiel tegen de stroming in zwemmen. Geen grote vis, maar een mooi tafereel was het zeker. In het kraakheldere water zag ik dat de vis een schub miste. Af en toe steeg hij even naar het oppervlak om een wit pluusje dat in het water was gevallen van dichtbij te bekijken. Dan dook hij weer langzaam naar wat dieper water om daarna weer geleidelijk naar het ondiepe te zwemmen. Alles gebeurde geheel ritmisch en zonder argwaan. Ineens bleek ik volkomen geabsorbeerd door zijn aanwezigheid.

Telkens weer wekte een in het water gevallen bloempluisje of een stukje plantenblad zijn interesse, en elke keer tikte hij er met zijn neus tegenaan om even te proeven.

In het kraakheldere water kon ik alle gedragingen van de vis waarnemen. Zo zag ik dat hij zijn lippen sloot en hij mijn dunne lijn deed wegschieten. In een vloeiende beweging hief ik mijn hengel en zette daarmee de haak. Hangen!

Aanvankelijk leek hij niet door te hebben dat hij was gehaakt. Pas toen ik opstond en naar het water toe liep, schrok 'ie en dook meteen weg in de diepe poel. Ik was verbaasd over zijn kracht. Deze vis was veel vuriger dan de kopvoorns die ik gewend ben te vangen. Hij nam ook steeds meer lijn van mijn reeltje, steeds een andere schuilplaats zoekend onderwater. Vanwege de felle zon besloot ik niet te lang te wachten met het binnenhalen van deze mooie vis. Onderwater maakte ik het haakje los en na snel

Ik hield het niet langer en knoopte snel een klein zwart kevertje aan, met een glimmend pauwkleurig schildje en kleine zwarte pootjes. Ik observeerde de vis nog eventjes, totdat hij plots vlak onder de kant zwom. Een zacht rolworpje was voldoende om m'n aasje net voor z'n kop te presenteren. Hij steeg dit keer niet meteen en het kevertje dreef met de stroming aan hem voorbij. Voorzichtig tilde ik het kevertje op uit het water, zette een nieuwe worp in waarna het kevertje weer net voor de bek van mijn prooi landde. Precies hetzelfde gebeurde als bij de vorige worp, maar nu draaide de vis zich om, om stroomafwaarts achter de kever aan te zwemmen. Hij tikte er slechts met z'n neus tegenaan en dook weer naar beneden.

De spanning steeg, voorzichtig maakte ik een derde worp, iets verder stroomopwaarts. Op de plek waar, bij de eerste twee worpen, mijn aasje het water raakte, werd deze nu gegrepen. Zonder enig besef van gevaar slokte de kopvoorn 'm op en zwom rustig verder.

een foto te hebben gemaakt liet ik hem weer gaan. Hij leek niet erg te zijn geschrokken. Even krachtig als in de dril zwom hij weg naar een dieper stuk van de rivier.

Ik verloor hem uit het oog en ging op de kant zitten om na te genieten van mijn vangst. Het is een regelrecht cliché, maar het blijft keer op keer mooi om zo'n ongrijpbare vis te verleiden tot een aanbeet met een zelfgeknutseld vliegje. Eventjes zat ik nog maar langs het water, toen hij zich weer liet zien. Vanuit de diepere poel had hij zich weer naar de ondiepte begeven. Ik herkende hem aan de missende schub op zijn rechterflank. Het duurde niet lang of hij proefde alweer van de witte pluusjes die op het water landden.

Het gaf nog meer voldoening om hem weer in zijn natuurlijke element te kunnen aanschouwen. Nauwelijks geschaad en praktisch ongedeerd.

KASSAKOLDER

verhalen van Henk Peeters

Wie decennialang de meest bekende hengelsportzaak van Amsterdam heeft gerund, zit niet snel om een praatje verlegen. Henk tracteert ons graag op een paar van die merkwaardige gebeurtenissen.

SUPER BAARS

Hen je die effe voor me late opzette?" Ja, dit was een rasechte Jordanees. Uit zijn plastic tas toverde hij een baarsje dat niet groter was dan 10 cm. Ik keek de man eens aan en vroeg "Wat bedoelu?"

"Je mot hem opzette, je hoor me toch wel." "Neem jij lekker je zuster in de mailing," reageerde ik. "Zie je niet hoe mooie kleure hij heb, klojo. Je mot hem effe mooi voor me late opzette, op zo'n plankie voor an de muur." Ik wist echt niet wat ik moest doen. Hij liep de winkel uit, de dooie mini-vis achterlatend en riep nog: "Kom 'm over een tijdje wel hale." Weg was ie. Niet gevraagd wat het ging kosten, of het wel kon en hoe lang het zou duren. Wat moest ik hier nou mee. Ik pakte het van de toonbank en legde het dingetje naast de bevroren spiering in de vriezer. Er lagen nota bene al spierinkjes in die kast die groter waren dan dat baarsje. Ik moest het dan maar eens meegeven aan een snoekvissers, die het als dood aas kon gebruiken. In de veronderstelling dat een of ander visvriendje een geintje met me uithaalde besloot ik er maar met niemand erover te praten. Dan hadden ze er de gein lekker ook niet van. Er gingen een paar maanden overheen. Inmiddels had ik op de Visma, de hengelsportbeurs in Rotterdam, bij iemand drie decoratie stukken gekocht. Twee waren opgezette baarzen van ongeveer 20 en een grote baars van wel 35 centimeter lang. Bij alle decoraties leek het net of de baarzen tussen riet en waterplanten zwommen. Het waren best leuke stukken, ik had ze zelfs al lang kunnen verkopen, maar vond ze daar te mooi voor.

Komt dus op een ochtend die gast de winkel binnenge-

stapt. "Is ie al klaar, m'n vissie." "Welk vissie?" "Ik hei je die mooie baars gegeve, die zou je opzette." Ik was dat hele ding vergeten. Zou die nog in de vriezer liggen? Hulpeloos keek ik de winkel rond. "Nou, klojo, hei je hem?" Ik kwam er niet uit. Valt ineens m'n oog op het decoratiestuk met die grote baars. "Daar staat ie." Ik wees trots op de grote baars, terwijl ik meteen bang was dat ik een knal voor m'n kanus ging krijgen. "O, dat hei je mooi gedaan, man." Ik haalde de plank met de opgezette grote baars van de kast en zette hem op de toonbank. Even was hij sprakeloos, toen zei die: "Wat kost ie." "Honderd gulden," zei ik. Precies het bedrag dat ik voor al de drie de stukken samen had betaald. Hij legde met een dolgelukkige blik honderdtwintig gulden op de toonbank. "Bedank, kanjer, as ik weer zo'n mooie vang, kom ik weer." Ik voelde me een beetje in de maling genomen, hij niet en we waren alle twee tevreden.

DE BELG ERIK

Luid vloekend kwam hij terugvaren, we stonden nog net een bakkie koffie te nemen voordat we zouden beginnen met controleren van de snoekbaarsvissers.

We hadden zo'n 40 boten geholpen om ze via een spekgladde trailerhelling het water in te laten. Er moest zelfs strooizout op de helling anders hadden er net zoveel auto's als boten in het water gelegen. Het startsein voor de NKS (Nederlands Kampioenschap Snoekbaarsvissen) editie Eiland van Maurik (een grote grindafgraving langs de Nelderrijn) was nog maar net gegeven. Daar kwam alweer een van de deelnemers met een bloedgang terug. "Wat is er?" vroeg ik aan Erik. "Dat achterlijke rotjong versj-teerd god-non-de-ju mijn hele visdag," schreeuwde hij woedend. "Hebbie weer wat bijzonders?", was mijn reactie, want die Belg had altijd wat. "Hier," zei hij, wijzend op een klein jochie dat drijfmat bibberend en opgekruld tegen Erik's vismaat aangedrukt zat. "Die oetlul is door het ijs gezakt," snauwde Erik in combinatie met een paar hoog-Vlaamse vloeken. Het had die nacht gevoren, de sloten lagen al dicht met ijs, je kon er net op lopen. Aan de randen van het grote water was het ijs te zwak en daar was die jongen erdoor gezakt. Erik, die toevallig daar vlakbij zijn visdag wilde beginnen had het gezien en kon hem redden. Met z'n tweeën hadden ze de al flink onderkoelde jongen in de boot weten te halen. "Dat klere jong... ik kom om te vissen...," vloekte Erik nog. "Groter dat dit ga je ze vandaag niet vangen, mafkees," riep een van de omstanders hem nog na. Zonder zich verder om het jochie te bekommeren vloog Erik alweer met een rotgang het water op. Daar stonden we met de ernstig onderkoelde, bibberende jongen. Alles op het terrein was nog gesloten, wat moesten we? Nood breekt wetten en ruiten... van het nabijgelegen restaurant van de jachthaven. Het was onze enige optie. Binnen haalden we de rollen toiletpapier

waarmee we de jongen, na hem helemaal uitgekleet te hebben, probeerden droog- en warm te wrijven. Intussen had een van ons de ambulance opgeroepen, het bibberen en rillen van de jongen werd heviger en heviger. Nova Zembla! We moesten de jongen tegen ons aandrukken om hem op te warmen. Gelukkig was de ambulance er snel zodat de verpleegkundigen met betere opwarm-materialen hem konden helpen en met loeiende sirene naar het ziekenhuis konden afvoeren.

De NKS-wedstrijd was in volle gang, wij moesten verder met de controle en het meten van de gevangen snoekbaarzen. Toen we bij de boot van Erik en zijn maat kwamen, had hij nog niets gevangen. "Allemaal de schuld van dat klere jong met z'n ijspoten," gromde Erik nog steeds. Ik heb hem toen toestemming gegeven een uurtje langer door te vissen. Als hoofdcontroleur en organisator kan je natuurlijk een beetje rommelen. Maar toen een uur na afloop Erik en zijn maat eindelijk het restaurant kwamen binnenlopen, stonden alle andere deelnemers op hun achterste poten. Het zou reglementair niet kunnen en Peeters lichtte de boel voor de zoveelste keer weer eens op. Ja, alsof ik Erik de Belg zou voortrekken... Gelukkig hadden Erik en z'n maat in dat extra uur niets gevangen, anders zouden de poppen helemaal aan het dansen zijn geweest.

Dan gebeurt er wat! De ouders van het bijna verzopen jochie kwamen het restaurant binnenlopen. Ze waren nog helemaal ontdaan en natuurlijk wilden ze heel graag weten wie hun jongen had gered. Toen ik ze aan Erik en zijn maat voorstelde, zei die Erik doodleuk en gepaard met een reeks nieuwe krachttermen "dat ze hun jong beter bij zich moesten houden". Hij had geen pleuris gevangen en dat was dus ook hun schuld. Gelukkig kende ik die ruwe bolster Erik beter en wist ik dat hij alles maar dan ook alles zou hebben gedaan om het kind te redden. De ouders wilden Erik wat geven voor zijn heldendaad en als dat nou grote snoekbaarzen zouden zijn geweest dan had Erik ze ongetwijfeld aangenomen. Verder wilde Erik absoluut niets hebben. Ik weet zeker dat hij de hele wedstrijd heeft zitten denken hoe het met het kind was gegaan. Daardoor was hij te gestrest geweest om nog behoorlijk te kunnen vissen. Erik had een heel klein hartje.

Extra bijzonder wordt dit verhaal toen Erik, twee weken later bij windkracht 9, bijna een orkaan, samen met nog twee opvarenden verdrong op de Noordzee voor de kust van Egmond. Vanuit IJmuiden gingen ze richting Denemarken, de boot, de kapitein en de drie mannen zijn nooit aangekomen, Erik zal nog wel Vlaams gevloekt hebben op de kapitein die met zulk weer toch ging uitvaren.

WORD NU LID VAN DE VERENIGING NEDERLANDSE VliegVISSERS EN PROFITEER VAN DE VELE VOORDELEN:

1. Vier keer per jaar het blad *De Nederlandse Vliegvisser* inclusief een decemberspecial.
2. Toegang tot *De Digitale Vliegvisser*, hét digitale vliegvisblad.
3. Toegang tot ruim 3000 artikelen over vliegvissen, stekken en materiaal.
4. Toegang tot de vliegvisstekkenkaart met honderden vliegvisstekken in binnen- en buitenland.
5. Gratis vliegvinder app voor het determineren van insecten en het kiezen van de juiste vlieg.
6. Korting op buitenlandse vliegvisreizen en Nederlandse forelvijvers.
7. Korting op vliegviscursussen.

Voor slechts € 32,- per jaar ben je verzekerd van de meest actuele informatie over vliegvissen.

Schrijf je in op www.vnv.nl/lidworden en

kies meteen een van die fraaie welkomstcadeaus.

Word nu lid en ontvang een gratis special of boek!

WWW.VNV.NU/LIDWORDEN

VERENIGING
NEDERLANDSE
VliegVISSERS
VNV

Knopenpraat

de verbindende factor in beeld

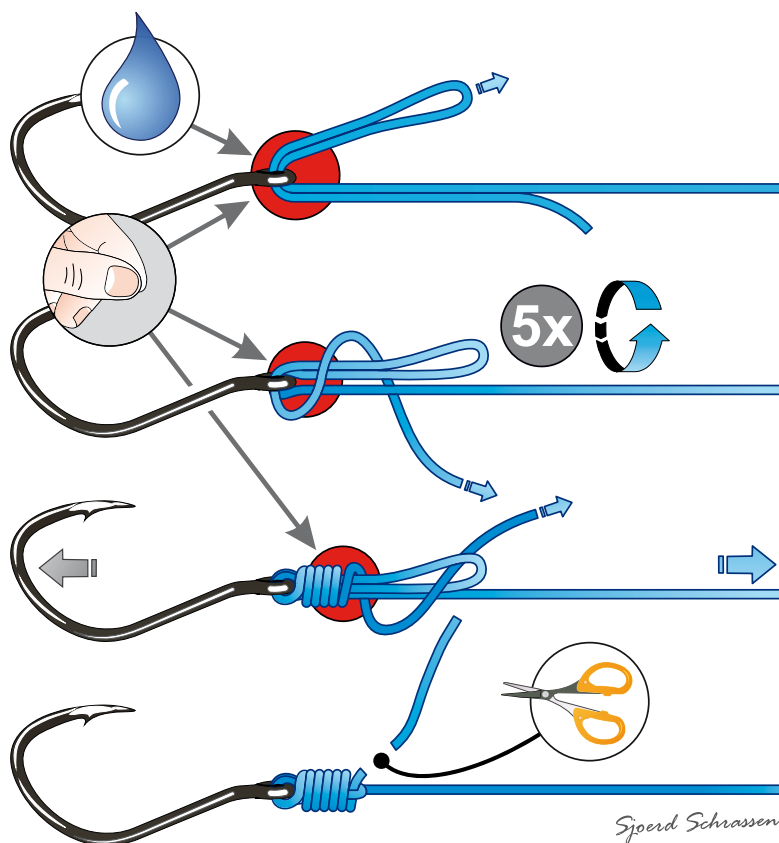
TEKST & ILLUSTRATIES SJOERD SCHRASSEN

Bij alle disciplines binnen de hengelsport zijn er vele verschillen. Drie factoren zijn echter bij iedere tak aanwezig: Lijn, Haak en ... Knoop. Zonder deze drie is het zelfs voor de beste sportvisser nagenoeg onmogelijk een vis te vangen. Laten we één van deze drie noodzakelijke onderdelen eens nader onder de loep nemen: 'De Knoop'.

Soms kom je knopen tegen die gewoon te simpel lijken. Heb je ze eenmaal geprobeerd met verschillende soorten vislijnen en diameters, blijken ze ook simpel te maken te zijn. Bij de wat dunnere diameters vislijn kan je gewoon een of twee wikkelingen extra maken om de juiste frictie in de knoop te verkrijgen. Bij dikkere diameters en zeker bij het knopen van nylon vislijnen gaat dat extra niet op. Dat zou teveel warmte genereren tijdens het dicht trekken van de knoop. Daarmee zou de lijn of knoop teveel verzwakken en dat willen we natuurlijk niet. Bij dikkere diameters nylon laten we dus eerder één, max. twee wikkelingen weg. Tijdens het dichttrekken van ook deze knoop ontstaat er altijd frictie, dus ook een temperatuursverhoging. Het nadelige effect daarvan kunnen we een beetje tegengaan door de knoop te koelen met wat spuug. Bijkomend voordeel van speeksel in de knoop is dat de lijnen makkelijker langs elkaar glijden. Minder frictie voorkomt dus deels verzwakking en levert eerder mooie - maar belangrijker - effectieve knopen op. Bij de meeste knopen gebeurt dat bevochtigen in de laatste stappen tijdens het knopen. Niet bij deze knoop die heel geschikt is om een wartel of haak aan een stuk vislijn te verbinden.

Neem de vislijn dubbel en haal deze door het oog van de wartel of haak. Bepaal de lengte van de lus die door het oog steekt aan de hand van het aantal wikkelingen dat je wilt gaan maken. Nu bevochtig je precies dat gedeelte van het oog en de lijn dat je het moment daarna stevig tussen duim en wijsvinger klemt. Omdat de lijn dubbel door het oog loopt zal op deze plek ook de meeste frictie ontstaan tijdens het dichttrekken van de knoop. Met het begin van de lijn maak je nu een vijftal wikkelingen strak tegen elkaar aan.

Elke wikkeling die je maakt komt onder druk van de duim en wijsvinger te staan. Dat drukpunt schuift dus op na elke wikkeling die erbij komt. Na de laatste wikkeling haal je het stuk lijnuiteinde door de lus. Door nu voorzichtig aan de hoofdlijn te trekken, zal je zien dat de lus zich gaat sluiten. Tijdens dat sluiten hou je nog steeds de knoop strak tussen duim en wijsvinger. Met je vrije hand zal je het stukje lijnuiteinde waarschijnlijk een paar keer moeten goedleggen totdat de lus zich mooi heeft gesloten. Nu heb je weer de beschikking over duim en wijsvinger. Tijdens het aantrekken van deze knoop is het makkelijk bij een haak het oog van een schaar in de haakbocht te gebruiken. Als je dan aan de hoofdlijn trekt lopen je vingers minder kans gehaakt te worden. Gebruik je deze knoop voor een wartel dan kan een spijker op de juiste plaats dezelfde uitkomst bieden. Nu alleen het uiteinde kort trimmen en er kan weer gevist worden.

Sjoerd Schrasen

Zou je graag een andere sportvisknoop in het verenigingsblad terug willen zien? Mail dan de naam of beschrijving van deze knoop naar ahv@ahv.nl onder vermelding van 'Knopen onder de loep' en wie weet.

DE LANDELIJKE CONTROLEURSDAG

TEKST & FOTOGRAFIE DON DE WIT

Het is zondag 13 juni 2021. Een zomers temperatuurtje van rond de 25 graden met vooruitzichten op tropische temperaturen komende week. Hoe vervelend is dat. De controleurs groep van de AHV had er ook voor kunnen kiezen om op het strand of in de tuin te gaan liggen. Een aantal zal dat ongetwijfeld gedaan hebben ware het niet dat er een Landelijke Controleursdag was gepland in samenwerking met de BOA's van Sportvisserij Nederland. En wat voor een dag. 's Morgens om 10:00 werd er verzameld op 't Landje bij het Sloterplas met een groep van 9 controleurs, waarvan 6 BOA's en 3 controleurs van de AHV.

Onder het nuttigen van een kop koffie werd er gebriefd en werden we opgedeeld in drie teams met in ieder team één viscontroleur van de AHV. Amsterdam werd opgedeeld in drie zones. Noord, Zuid en te Water. Het had beter geweest als er nog een vierde team aanwezig was maar de vierde controleur moest zich helaas afmelden vanwege een mogelijke corona besmetting. Een wijs besluit.

We gingen op pad. Twee wagens van Sportvisserij Nederland kamen Noord en Zuid af. De bekende visplekken werden bezocht. Geen noemenswaardige problemen naar ik vernam. Ikzelf werd eerst naar het IJ gebracht want daar lag de boot. De focus van het Waterteam lag op de Oranjesluizen. Vandaar richting Noordzeekanaal, via het IJ en de zijwateren. Terwijl we aan het varen waren en het water afspeurden naar vissers met de verrekijker in de aanslag, vroegen we ons af waar al die bootvissers gebleven waren. Schitterend weer en geen visser te bekennen. Gedurende de hele dag maar drie boten gecontroleerd en één kantvisser. Het navigatiesysteem gaf ook aan dat er maar bar weinig vis rondzwom. Misschien was dat wel de reden waarom er niemand zat te vissen.

Eerst een uitgebreide briefing en dan op pad.

Aan het einde van de dag werd er weer gebriefd op het verzamelpunt 't Landje. Ervaringen werden uitgewisseld en we kwamen al gauw tot de conclusie dat de samenwerking tussen de Controleurs en BOA's goed was, maar dat het nog beter kon. Daar zal in de toekomst aan gewerkt worden.

DE DERDE VERGUNNING VERWARRING

Een ander puntje was de derde hengselvergunning en de nachtvispas. De Controleurs controleren het maar bij vissers bestaat hier nog wel

eens verwarring over. De meeste AHV-ers weten het wel maar niet alle bijna 15.000 leden. Zo zijn er hengelsporters die hun Vispas hebben aangevraagd op de website van de AHV via de link Vispas aanvragen. Als je deze aanklikt kom je automatisch bij Sportvisserij Nederland terecht. Vervolgens kan je de Vispas aanvragen met de optie om een derde hengselvergunning/nachtvisvergunning te kiezen. Als je die keuze maakt dan krijg je de Vispas opgestuurd met het stickertje 3 voor de derde hengselvergunning en eventueel het stickertje met een maantje voor de nachtvisvergunning. Deze combinatie geldt voor een groot deel van Nederland maar voor de wateren van de Amsterdamse Hengelsport Vereniging gelden deze stickertjes niet. De AHV geeft een eigen derde hengselvergunning en nachtvisvergunning uit alleen voor AHV leden in de vorm van een aparte derde hengselvergunning/nachtvisvergunning. Deze is aan te vragen via de website van de AHV onder het submenu "Vergunningen/Speciale vergunningen". Na betaling en bevestiging worden deze vergunningen opgestuurd.

Door de Landelijke Controleursdag ben ik weer een ervaring rijker. Het is niet alleen maar controleren. Ook luisteren naar de sportvissers van je vereniging en meedenken hoe het beter kan behoort tot de taken van een controleur.

HOTSEKNOTSBEGONIA VISSEN...

Zo midden in de zomer zakt mijn motivatie tot ver onder het gemiddelde. Mijn passie, levensstijl en een ontzettend uit de hand gelopen hobby is dan opeens niet zo leuk meer. Op van die lauwe en klamme julidagen loop ik als karpervisser met mijn ziel onder m'n arm. Het frisgroene lenteblad wat in april nog boordevol motivatie zat, is veranderd in er één die verwelkt is, vol misère. Er lijken nu ook net wat meer stekende insecten actief. Ik krab me gek aan geel/zwart gestreepte steekmuggen. Zo'n mug waar je vroeger een dagje last van had, maar waar je tegenwoordig een week van door blijft krabben. Het gras is droog en dor en de hondenstront qua geur een stuk scherper. Zo'n lauwe julidag waar het zweet kruipt op plekken van je lichaam, waarvan je geen eens wist dat je daar überhaupt kon zweten. Een warme dag in juli waarbij de kloppende koppijn hoogtij viert en de karpers een beetje loom onder een lelieblad liggen.

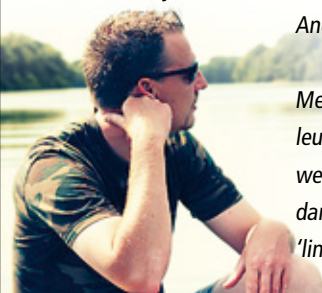
Tijd voor actie! We zijn veel te jong om passief dood te gaan. Ik heb een respectabele leeftijd van zevenenvertig jaar, maar een jonge geest van een jaar of veertien. M'n vriendin schat dit zelfs nog wat lager in. Ik kan het niet helpen. Ik word dolenthousiast van rare, gekke en alternatieve hengelploannetjes. Die lome, luie en vervelende julimaand leent zich daar uitstekend voor. Weet je wat het mooie is? Dit soort gekke visserijtjes kan je gerust ook in andere maanden doen. Ik heb het over 'Hotseknotsbegonia' vissen. Het beestje, net zoals deze column, moet een naampje hebben, nietwaar? Deze 'Ram, Klak, Bang' visserij kan je overal en altijd uitvoeren. Je materiaal moet tegen een stootje kunnen en het liefst niet al te duur zijn.

Waar zijn de werphengels van vroeger? Hengels waar je in het voorjaar mee op de karper in de polder viste, in de zomer op paling, de herfst was voor snoekbaars en de winter voor een scharretje. Helaas bestaan die hengeltjes niet meer. Er staat tegenwoordig op elke hengel wel een zinnige titel als, 'Spin, Carp, Feeder, Barbel, Picker of Pike. Iets voor de gemiddelde Chinese hengelbouwer? 'Hotseknotsbegonia Superparabolic Allrounder 12 ft, 2lb, takecare-forthunderstorms'. Dat zie ik er in Hong Kong er nog wel een keer van komen.

Terug naar juli. De inspiratie is ver te zoeken. De karper ook trouwens. Korsten of vlokken zitten er niet in vanavond. Dikke dauwers moet je hebben! Mischien wel het meest geweldige aas wat er op de markt is. Ik pak een gracht, ik vis een sloot, ik struin een vaart. Met mijn Superaero Parabolic 'Rammer' klets ik een snoekbaars, pest een baars, takel een snor en vier feest met een voorn. Een midzomeravond in juli is er ineens één om in te lijsten! We vieren feest, eten ijs en drinken champagne. Er waait een windje van zee. Het leven voelt opeens weer lekker fris. Gewoon even van windrichting veranderen en ruimer denken dan de blik achter je rodpod. Hulp is onderweg. Een 'Hotseknotsie', het medicijn.

Andres de Rouville

Meer van Andres? Andres de Rouville houdt al enige jaren een leuke blog bij. Surf eens naar linkerflanken.blogspot.nl en volg wekelijks zijn avonturen aan de waterkant. Zijn passie? Karpers en dan het liefst spiegels met een SKP-achtergrond, vandaar de titel 'linkerflanken'.

MELDING VISSSTERFTE

Tijdens kantooruren 020 - 626 49 88
 Buiten kantooruren Waternet 0900 - 93 94 – optie 1
 Calamiteitenteam MidWest 0251-318882

ABONNEMENTEN

Verschijnt vijf maal per jaar en wordt gratis toegezonden aan de leden van de vereniging. Adreswijzigingen, nieuwe abonnementen en correspondentie richten aan het kantoor van de Amsterdamse Hengelsport Vereniging.

E-MAIL: ahv@ahv.nl

INTERNET: <http://www.ahv.nl>

OPENINGSTIJDEN KANTOOR: ma t/m vrij van 9.00 tot 17.00 uur (betalingen alleen mogelijk met PIN).

Het kantoor is ook telefonisch bereikbaar: 020 - 626 49 88.

ADRES AHV, Beethovenstraat 178, 1077 JX Amsterdam.

NL84 INGB 0000 5904 99

EEN TIP

Indien je aan meerdere AHV-wedstrijden deelneemt, is het verstandig om lid te worden van de AHV. Daarmede bespaar je immers extra kosten en kun je voortaan in alle AHV-wateren vissen en ook in de landelijke ingebrachte wateren. En bij de aanschaf van een AHV 3e hengelvergunning krijg je ook nog de AHV-nachtverblijf pas GRATIS bij. Bij de inschrijving voor wedstrijden heb je als AHV-lid altijd voorrang tot deelname.

CONTRIBUTIE VISPAS INCLUSIEF AFDRACHT*

Seniorleden (met ingang van het jaar dat je 18 jaar wordt) € 42,50

Juniorleden (met ingang van het jaar dat je 14 jaar wordt) € 28,50

Jeugdleden met VISpas (tot en met je 13e) € 18,00

Jeugdleden (tot en met je 13e) Gratis

Bedragen gelden bij automatische incasso en per Ideal-betaling. Bij betaling per factuur wordt de prijs verhoogd met € 2,50. Meer info over de contributie: www.ahv.nl Jaar-, week- en dagvergunningen verkrijgbaar bij AHV, winkeliers en Amsterdamse Bos. Zie voor adressen pagina 2 van deze uitgave.

* Zie voor de speciale tarieven in 2022 pagina 27.

AANVULLENDE VERGUNNINGEN

Vergunning 3e Hengel: Via Ideal (www.ahv.nl) of afhalen op kantoor: € 35,-; per post € 37,50. Verkrijgbaar ook bij winkeliers (€ 2,50 extra).

Noodzakelijke bescheiden: AHV-VISpas. Bij de aanschaf van een 3e hengelvergunning krijgt u de nachtverblijf pas gratis bij!

Geldig op alle wateren van de AHV m.u.v. de Vinkeveense en Proosdijer plassen.

Nachtverblijf pas AHV: Via Ideal (www.ahv.nl) of afhalen op kantoor: € 10,-; per post € 12,50. Verkrijgbaar ook bij winkeliers (€ 2,50 extra).

Noodzakelijke bescheiden: AHV-VISpas.

De nachtverblijf pas is gratis bij de aanschaf van de 3e hengelvergunning, maar kan ook zonder de 3e hengelvergunning apart worden aangeschaft.

Kweekvijvers: Dagvergunning, € 12,50 (periode 1 sept. - 30 apr.).

Wilt u uw lidmaatschap opzeggen? Houd er dan rekening mee dat dit vóór 1 oktober moet gebeuren, schriftelijk of via email.

BOTENVERHUURDERIJEN

Nieuwe Meer, telefoon: 020 - 604 15 44 of 06 - 81 48 61 32

Het Twiske, telefoon: 075 - 684 48 90

Vinkeveen, telefoon: 0294 - 28 13 95 en 0294 - 29 34 73

De Wijde Blick, telefoon: 035 - 656 26 66

Westeinderplassen, telefoon: 020 - 657 01 15

REDACTIE: AHV Media Groep

Aan dit nummer werkten verder mee: Ruben van Aëfst, Nathalie van den Berg, Twan Braas, Jan Eggers, André van Elmpst, Martin van Haeften, Gijs Nederlof, Henk Peeters, Jaap Que, Daan Rijpkema, Andres de Rouville, Marcel de Ruyter, Felix Sens, Dennis Schmitt, Sjoerd Schrassen, Herman Sentrop, Jacob Starreveld, Hyppo Wanders, Joris Weijens en Don de Wit

COVERFOTO: Najaar, mooie baarzen in het verschiet - Felix Sens

GRAFISCHE VORMGEVING

Hyppo Wanders, x-hoogte, Utrecht. www.x-hoogte.nl

DRUKWERKVERZORGING

Drukkerij Groen

Advertentie exploitatie: AHV - ahv@ahv.nl

Overname van foto's, illustraties en gesigeneerde artikelen is niet toegestaan.

Overname van niet gesigeneerde gegevens is toegestaan mits duidelijk wordt vermeld: Overgenomen uit 'AHV VISSEN magazine', orgaan van de Amsterdamse Hengelsport Vereniging.

**KARPERVISSEN
ROOFVISSEN
STREETFISHING
VLEIEGVISSEN
WITVISSEN**

**HENGEL
SPORT**

**AL BIJNA 150 JAAR. DE OUDSTE, DE BESTE!
OOK JOUW SPORTVISAVONTUREN BEGINNEN
BIJ PEETERS HENGELSPORT**

**VOOR IETS BEET'ERS NAAR
HENGELSPORT PEETERS**

**PEETERSHENGELSPORT.NL
DIEMERMEERSTRAAT 1, HOOFDDORP
TELEFOON: 023 555 3804**

HIER BEGINT JOUW HENGELSPORT AVONTUUR

EXPERT IN MONTAGE & ADVIES

Naast onze watersport- / outdoor- en hengelsportafdeling hebben wij ook alle kennis in huis voor het in- en opbouwen van alle elektronische apparatuur op jouw (vis)boot. Van dieptemeters en boegmotoren tot ondiep water ankers en audio installaties.

HUMMINBIRD

MINN KOTA

**GRATIS PARKEREN
OP EIGEN TERREIN.
WWW.RIENDEWOLF.NL**

Rien de wolf is dé winkel voor hengelsporters. We zijn al jaren bezig om voor jou het neusje van de zalm op het gebied van hengelsport te verzamelen. Daardoor hebben we alles in huis voor de gevorderde én beginnende visser.

OUTDOOR - FISHING - CAMPING - WATERSPORTS - WORKWEAR